

III

(Valmistavat säädökset)

EUROOPAN KESKUSPANKKI

EUROOPAN KESKUSPANKIN LAUSUNTO,

annettu 29 päivänä marraskuuta 2012,

ehdotuksesta direktiiviksi luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten elvytys- ja kriisinratkaisukehyksestä

(CON/2012/99)

(2013/C 39/01)

Johdanto ja oikeusperusta

Euroopan keskuspankki (EKP) vastaanotti 10 päivänä heinäkuuta 2012 Euroopan unionin neuvostolta pyynnön antaa lausunto ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten elvytys- ja kriisinratkaisukehyksestä sekä neuvoston direktiivien 77/91/ETY ja 82/891/ETY, direktiivien 2001/24/EY, 2002/47/EY, 2004/25/EY, 2005/56/EY, 2007/36/EY ja 2011/35/EU ja asetuksen (EU) N:o 1093/2010 muuttamisesta⁽¹⁾ (jäljempänä 'ehdotettu direktiivi'). EKP vastaanotti 27 päivänä heinäkuuta 2012 Euroopan parlamentilta pyynnön antaa lausunto ehdotetusta direktiivistä.

EKP:n toimivalta antaa lausunto ehdotetusta direktiivistä perustuu Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 127 artiklan 4 kohtaan ja 282 artiklan 5 kohtaan, koska ehdotettu direktiivi sisältää säännöksiä, jotka vaikuttavat Euroopan keskuspankkijärjestelmän (EKPJ) rooliin myötävaikuttaa luottolaitosten toiminnan vakauden valvontaan ja rahoitusjärjestelmän vakauteen liittyvän toimivaltaisten viranomaisten politiikan moitteettomaan harjoittamiseen, unionin rahapolitiikan määrittelyyn ja toteuttamiseen sekä maksujärjestelmien moitteettoman toiminnan edistämiseen. Tämän lausunnon on antanut EKP:n neuvosto Euroopan keskuspankin työjärjestyksen 17.5 artiklan ensimmäisen virkkeen mukaisesti.

Yleiset huomautukset

EKP kannattaa täysin ajatusta elvytys- ja kriisinratkaisukehyksen kehittamisestä ja finanssilaitosten tehokasta kriisinhallintaa haittaavien esteiden poistamisesta. Kaikkien finanssilaitosten pitäisi antaa kaatua hallitusti turvaamalla koko rahoitusjärjestelmän vakaus ja minimoimalla julkiset kustannukset ja talouden häiriöt. EKP kannattaa erityisesti luottolaitoksille ja sijoituspalveluyrityksille laadittavaa unionin kriisinratkaisukehystä, jotta unionin rahoitusvakaus voidaan säilyttää ja turvata siten sisämarkkinoiden toiminta myös kriisiaikoina. On ensiarvoisen tärkeää, että finanssilaitosten kaatumisen hallintaan luodaan yhteisiä tukikeinoja, kuten elvytys- ja kriisinratkaisusuunnitelmia, omaisuudenhoitoyhtiöitä, sekä menetelmiä velkakirjojen arvon alaskirjaamista (bail-in), liiketoiminnan myyntiä ja varojen erottelua varten. EKP pitää myönteisenä, että ehdotuksessa noudatetaan kansainvälisesti sovittuja finanssilaitosten kriisinratkaisujärjestelmien keskeisiä ominaisuuksia⁽²⁾, jotka edellyttävät kansallisten kriisinratkaisujärjestelmien lähentämistä sekä asianmukaisia välineitä ja valtuuksia tehokasta kriisinratkaisua varten. Näiden ominaisuuksien toteutus mahdollistaa oikein ajoitetut toimet, joilla varmistetaan keskeisten toimintojen jatkuvuus.

⁽¹⁾ COM(2012) 280 final.

⁽²⁾ Ks. "Key Attributes of Effective Resolution Regimes for Financial Institutions", lokakuu 2011, saatavilla finanssimarkkinoiden vakauden valvontaryhmän verkkosivustolla osoitteessa <http://www.financialstabilityboard.org> ja "Report and Recommendations of the Cross-border Bank Resolution Group", Baselin pankkivalvontakomitea, maaliskuu 2010, saatavilla Kansainvälisen järjestelypankin verkkosivustolla osoitteessa <http://www.bis.org>

EKP:n mielestä direktiivi on merkittävä vaihe unionin yhdenmennyksen kriisinratkaisukehykseen johtavassa kehityksessä, ja se on hyväksyttävä pikaisesti. Yhteinen kriisinratkaisumekanismi on yksi kolmesta pankkiunionin pilarista, joten sen luominen edellyttää myös muita toimia. EKP pyytääkin komissiota esittämään kiireellisesti erillisen ehdotuksen riippumattomasta eurooppalaisesta kriisinratkaisumekanismista, johon sisältyy muun muassa näkökohtia yhteisestä eurooppalaisesta kriisinratkaisurahastosta. Rahaston rahoituksesta vastaisivat ainakin finanssilaitokset. Kolmen pilarin keskinäinen johdonmukaisuus on rahoitusmarkkinaunionin onnistumisen kannalta ensiarvoisen tärkeää.

ERITYISET HUOMAUTUKSET

1. Kriisinratkaisun määritelmä

Kriisinratkaisu määritellään ehdotetussa direktiivissä laitoksen uudelleenjärjestelyksi, jonka tarkoituksena on varmistaa sen olennaisten toimintojen jatkuvuus, säilyttää rahoitusvakaus ja palauttaa koko laitoksen tai sen osan elinkelpoisuus⁽¹⁾. EKP:n mielestä kriisinratkaisu edellyttää selkeää hierarkiaa. Lähellä kaatumista olevien tai todennäköisesti kaatuvien laitosten kriisinratkaisu pitäisi tässä yhteydessä hoitaa pääsääntöisesti kriisinratkaisuviranomaisten päätöksellä käyttäen kriisinratkaisuvälineitä, kun se katsotaan tarpeelliseksi ja yleinen etu sitä vaatii, järjestelmäriskin ehkäiseminen mukaan luettuna. Jos kriisinratkaisuviranomainen arvioi, että yleinen etu ei vaadi erityistoimenpiteitä, laitos olisi likvidoitava sellaisessa maksukyvyttömyysmenettelyssä, jota tällaisiin laitoksiin yleensä sovelletaan kansallisen lainsäädännön nojalla. Toiminnan jatkuvuuteen tähtäävässä kriisinratkaisussa olisi harkittava uudelleenjärjestelyä vain, jos se on perusteltua rahoitusvakauden säilyttämiseen liittyvän yleisen edun perusteella, jos luottolaitoksen hallittu kriisinratkaisu vaurioittaisi vakavasti rahoitusjärjestelmän vakautta ja jos nämä haittavaikutukset olisivat suuressa vaarassa levitä maiden rajojen ulkopuolelle. Ehdotetussa direktiivissä pitäisi selventää, että kriisinratkaisun tavoitteena ei ole säilyttää kaatuva laitos sellaisenaan vaan varmistaa sen keskeisten toimintojen jatkuvuus⁽²⁾.

2. Kriisinratkaisun edellytykset ja poikkeuksellisen julkisen rahoitustuen tarpeen arviointi

2.1 Ehdotetun direktiivin mukaan yhtenä kriisinratkaisutoimen edellytyksenä on, että toimivaltainen viranomainen tai kriisinratkaisuviranomainen toteaa, että laitos on lähellä kaatumista tai todennäköisesti kaatuu⁽³⁾. EKP:n mielestä vastuu sen toteamisesta, onko laitos lähellä kaatumista tai kaatuuko se todennäköisesti, olisi selkeästi annettava toimivaltaiselle viranomaiselle, jotta kriisinratkaisutoimet olisivat ripeitä ja tehokkaita.

2.2 Ehdotetussa direktiivissä säädetään lisäksi, että laitoksen tarve saada valtiontukea on indikaattori siitä, että laitos on lähellä kaatumista tai todennäköisesti kaatuu. Samassa ehdotetun direktiivin artiklassa säädetään kuitenkin, että on kaksi valtiontukityyppiä, jotka eivät muodosta tällaista indikaattoria⁽⁴⁾. EKP kannattaa tällaiselle valtiontuelle ehdotettua enimmäiskestoa⁽⁵⁾ mutta huomauttaa, että edellä mainitun indikaattorin perusteella huomattava määrä valtiontukea nykyisin saavista luottolaitoksista ja sijoituspalveluyrityksistä katsottaisiin lähellä kaatumista oleviksi tai todennäköisesti kaatuviksi. EKP katsoo, että ne tilanteet, joissa laitos on lähellä kaatumista tai todennäköisesti kaatuu, olisi määritettävä ainoastaan laitoksen vakavaraisuustilanteen arvioinnin perusteella. Erityinen valtiontuen tarve ei siis itsessään voi olla riittävän objektiivinen kriteeri⁽⁶⁾. Sen sijaan valtiontuen myöntämisen taustalla olevat olosuhteet sisältyisivät laitoksen vakavaraisuustilanteen arviointiin.

3. Keskuspankkien osallistuminen elvytykseen ja kriisinratkaisuun

3.1 Keskuspankit ovat vastuussa makrotason vakaudesta ja rahoitusvakaudesta, ja niillä on asiantunte-
musta finanssimarkkinoista. Näin ollen niiden olisi osallistuttava kriisinratkaisuprosessiin auttamalla

⁽¹⁾ Ks. ehdotetun direktiivin 2 artiklan 1 kohta.

⁽²⁾ Ks. EKP:n kannanotto Euroopan komission järjestämässä julkisessa kuulemisessa pankkien elvytystä ja kriisinratkaisua koskevan mahdollisen EU:n kehyksen teknisistä yksityiskohdista (Technical details of a possible EU framework for bank recovery and resolution), toukokuu 2011, s. 4 ja 5. Kaikki tässä lausunnossa mainitut EKP:n asiakirjat ovat saatavilla EKP:n verkkosivustolla osoitteessa <http://www.ecb.europa.eu>. Ks. myös EKP:n ehdottama muutos 3.

⁽³⁾ Ks. ehdotetun direktiivin 27 artiklan 1 kohdan a alakohta.

⁽⁴⁾ Ks. ehdotetun direktiivin 27 artiklan 2 kohdan d alakohdan i ja ii alakohta.

⁽⁵⁾ Ks. ehdotetun direktiivin 27 artiklan 2 kohdan d alakohdan toinen alakohta.

⁽⁶⁾ Ks. ehdotetun direktiivin 27 artiklan 2 kohdan d alakohta luettuna yhdessä 2 artiklan 26 kohdan kanssa. Ks. myös ehdotetut muutokset 2 ja 8.

saavuttamaan kriisinratkaisun tavoitteet ja minimoimalla samalla riskit siitä, että kriisinratkaisulla on tahattomia haittavaikutuksia keskuspankkitehtävien suorittamiseen ja maksu- ja selvitysjärjestelmien toimintaan. Keskuspankit voivat olla mukana arvioimassa elvytys- ja kriisinratkaisusuunnitelmia rahoitusvakauden näkökulmasta eli esimerkiksi arvioimassa sellaisten tekijöiden todennäköisyyttä, jotka voivat käynnistää luotonannon hallitsemattoman vähentämisen. Keskuspankit voivat olla mukana myös arvioimassa kriisinratkaisuviranomaisen potentiaalisia toimia, koska yksi kriisinratkaisun tärkeimmistä tavoitteista on järjestelmähäiriöiden välttäminen ⁽¹⁾. EKP:n mielestä jäsenvaltioiden onkin varmistettava, että toimivaltainen viranomaisen ja kriisinratkaisuviranomaisen aloittavat riittävän tiedonvaihdon keskuspankin kanssa silloin, kun tämä ei ole itse kriisinratkaisuviranomaisen ⁽²⁾.

- 3.2 Ehdotetussa direktiivissä säädetään, että elvytysuunnitelmissa, joita laitos laatii ja pitää yllä rahoituslaitteensa palauttamiseksi ennalleen sen merkittävän heikkenemisen jälkeen, ei saa olettaa poikkeuksellisen julkisen rahoitustuen saatavuutta tai vastaanottamista. Suunnitelmiin on kuitenkin sisällytettävä tarvittaessa selvitys siitä, miten ja milloin laitos hakeutuisi keskuspankin järjestelyjen piiriin ongelmatilanteessa ja millaiset vakuudet sillä olisi käytettävissä ⁽³⁾. EKP haluaa korostaa, että tämä säännös ei saisi millään lailla heikentää keskuspankkien toimivaltaa päättää itsenäisesti ja täysin oman harkintansa mukaan keskuspankkilikviditeetin antamisesta vakavaraisille luottolaitoksille niin tavantomaisten rahapoliittisten operaatioiden kuin kriisitilanteen maksuvalmiusavun yhteydessä perussopimuksessa määrätyn keskuspankkirahoituskiellon asettamisessa rajoissa ⁽⁴⁾.
- 3.3 Ehdotetussa direktiivissä vaaditaan jokaista jäsenvaltiota sisällyttämään ”kriisinratkaisuvälineistönsä” valtuus perustaa ja käyttää omaisuudenhoitoyhtiötä ja erillistä varainhoitoyhtiötä. Ehdotetun direktiivin mukaan omaisuudenhoitoyhtiö on kokonaan tai osittain yhden tai useamman viranomaisen omistuksessa ja erillinen varainhoitoyhtiö on kokonaan yhden tai useamman viranomaisen – joka voi olla myös kriisinratkaisuviranomainen – omistuksessa ⁽⁵⁾. Jos keskuspankki toimii kriisinratkaisuviranomaisena ⁽⁶⁾, on epäilysten välttämiseksi oltava selvää, että se ei missään tapauksessa ota vastuulleen tai rahoita mitään tällaisten yhtiöiden sitoumuksia. Tällaisten yhtiöiden omistajana olevan keskuspankin on tehtävänsä noudatettava kaikissa olosuhteissa perussopimuksen 123 artiklassa määrättyä keskuspankkirahoituskieltoa, jota on täydennetty neuvoston asetuksella (EY) N:o 3603/93 ⁽⁷⁾. Asetuksessa kielletään keskuspankkeja muun muassa rahoittamasta sitoumuksia, joita julkinen sektori on antanut kolmansille. Tehtävä on lisäksi suoritettava siten, ettei se rajoita keskuspankin riippumattomuutta eikä etenäkään sen taloudellista ja institutionaalista riippumattomuutta.
- 3.4 EKP huomauttaa, että ehdotetussa direktiivissä on ainoastaan vähimmäiskriteerejä, jotka omaisuudenhoitoyhtiöiden ja erillisten varainhoitoyhtiöiden on täytettävä, jotta viranomaiset voivat perustaa niitä. EKP haluaa korostaa, että avoin rahoitus on yksi tärkeimmistä seikoista, jotka vaikuttavat julkisten varojen käytön legitimitettiin ja vastuullisuuteen, minkä eurojärjestelmä on halukas turvaamaan. EKP on tältä osin tyytyväinen siihen, että ehdotetun direktiivin mukaan kriisinratkaisun kustannusten pitäisi pääsääntöisesti langeta laitoksen osakkeenomistajien ja velkojien maksettaviksi, ja jos näiden varat eivät riitä, kustannukset pitäisi kattaa rahoitusjärjestelyillä ⁽⁸⁾. EKP painottaa kuitenkin, että keskuspankkirahoituskiellon mukaisesti keskuspankit eivät saa rahoittaa tällaisia rahoitusjärjestelyjä. Tämä vaikuttaa erityisesti ehdotetussa direktiivissä säädettyjen vaihtoehtoisten rahoituskeinojen ⁽⁹⁾ luetteloon ⁽¹⁰⁾.

⁽¹⁾ Ks. myös EKP:n kannanotto Euroopan komission järjestämässä julkisessa kuulemisessa pankkien elvytystä ja kriisinratkaisua koskevan mahdollisen EU:n kehyksen teknisistä yksityiskohdista, toukokuu 2011, s. 6, kohta 9.

⁽²⁾ Ehdotetun direktiivin 74 artiklan 3 kohdan b alakohta on tältä osin askel oikeaan suuntaan, mutta se ei riitä varmistamaan, että tiedonvaihtoa ja yhteistyötä harjoitetaan sopivassa määrin. Ks. myös ehdotetut muutokset 4 ja 23.

⁽³⁾ Ks. ehdotetun direktiivin 5 artiklan 3 kohta; ks. kriisinratkaisusuunnitelmia koskevilta osin myös ehdotetun direktiivin 9 artiklan 2 kohta.

⁽⁴⁾ Ks. EKP:n lähentymisraportti 2012, s. 29. Ks. myös ehdotettu muutos 1.

⁽⁵⁾ Ks. ehdotetun direktiivin 34 artiklan 2 kohta ja 36 artiklan 2 kohta.

⁽⁶⁾ Ks. EKP:n lausunto CON/2011/39.

⁽⁷⁾ Neuvoston asetus (EY) N:o 3603/93, annettu 13 päivänä joulukuuta 1993, perustamissopimuksen 104 artiklassa ja 104 b artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen kieltojen soveltamiseksi tarvittavien määritelmien täsmentämisestä (EYVL L 332, 31.12.1993, s. 1).

⁽⁸⁾ Ks. ehdotetun direktiivin 92 artiklan 2 kohta.

⁽⁹⁾ Ks. ehdotetun direktiivin 96 artikla.

⁽¹⁰⁾ Ks. EKP:n lausunnon CON/2011/103 4 kohta ja EKP:n lausunnon CON/2010/83 6.3 kohta.

4. Nimettyjen kansallisten viranomaisten osallistuminen elvytys suunnitelmien arviointiin

Ehdotetussa direktiivissä säädetään, että toimivaltaiset viranomaiset tarkastavat elvytys suunnitelmat varmistaakseen muun muassa, että ne pannaan tehokkaasti täytäntöön myös vaikeissa rahoitustilanteissa aiheuttamatta merkittävää haittaa finanssijärjestelmälle myöskään siinä tapauksessa, että muut laitokset panevat elvytys suunnitelmansa täytäntöön saman ajanjakson aikana ⁽¹⁾. EKP:n mielestä toimivaltaisten viranomaisten on arvioinnin yhteydessä kuultava nimettyjä toimivaltaisia kansallisia viranomaisia silloin, kun nämä ovat erillisiä yksiköitä. Näin voidaan varmistaa, että tarkastuksissa otetaan huomioon koko järjestelmän kannalta merkittävät kysymykset, kuten elvytys suunnitelmien samanaikaisen täytäntöönpanon kokonaisvaikutus, mikä saattaa johtaa myötäsykliseen tai laumakäytätymiseen ⁽²⁾.

5. Konsernin sisäinen rahoitustuki

Ehdotetun direktiivin mukaan jäsenvaltioiden on varmistettava, että konserniyhtiöt voivat tehdä konsernin sisäisiä rahoitustekijä sopimuksia ⁽³⁾. EKP arvostaa tätä vaatimusta ja erityisesti sitä, että tällaiset sopimukset voidaan toimivaltaisilta viranomaisilta saadun hyväksynnän jälkeen antaa jokaisen sopimuksen osapuoleksi pyrkivän konserniyhtiön yhtiökokouksen hyväksyttäväksi. EKP huomauttaa kuitenkin, että tällaisten vapaaehtoisten sopimusten täytäntöönpano kansallisissa oikeusjärjestelmissä synnyttää monimutkaisia oikeudellisia kysymyksiä. Sopimusten käyttö riippuu myös siitä, miten hyvin niiden määräykset sopivat yhteen kansallisen vero-, maksukyvyttömyys- ja yhtiölainsäädännön kanssa, esimerkiksi konsernin liiketoimien markkinaehtoperiaatteen kanssa ⁽⁴⁾. EKP:n mielestä on ehkä vielä harkittava, onko aihetta antaa lisäsäännöksiä, joilla taataan tällaisten vapaaehtoisten sopimusten mukaisesti hyväksytyjen ja toteutettujen konsernin sisäisten liiketoimien oikeusvarmuus ja täytäntöönpanokelpoisuus.

6. Velkakirjojen arvon alaskirjaus ja alaskirjausvaltuudet

6.1 EKP:n mielestä on hyvä, että lähellä kaatumista olevien tai todennäköisesti kaatuvien laitosten tappioiden kattamiseksi kehitetään velkakirjojen arvon alaskirjaus- tai muuntomekanismi. Alaskirjausmekanismi olisi suunniteltava siten, että siinä noudatetaan kansainvälisesti sovittuja tehokkaan kriisinratkaisun keskeisiä ominaisuuksia ⁽⁵⁾ ja niistä erityisesti kriisinratkaisuviranomaisen valtuutta kirjata kriisinratkaisumekanismissa alas monenlaisia velkoja likvidaatioissa käytettävän velkojajärjestyksen mukaisesti. EKP kannattaa ajatusta siitä, että jäsenvaltiot ottavat velkakirjojen arvon alaskirjauksen käyttöön viimeistään 1. tammikuuta 2018 ⁽⁶⁾. Näin velkakirjojen arvon alaskirjausta voidaan kehittää edelleen eli lisätä siihen mahdollisuus ottaa käyttöön tiettyjen alaskirjausvälineiden tavoitetasoa koskeva vähimmäisvaatimus siten, että alaskirjauksen yleinen soveltamisala säilyy kuitenkin entisellään. EKP aikoo lisäksi osallistua kriisinratkaisuvälineenä käytettävän alaskirjauksen käytännön vaikutusten lisäselvitykseen, myös siltä osin kuin on kyse nopean toteutuksen mahdollisuudesta, kyvystä noudattaa tappioiden kattamisessa etuoikeusjärjestystä, muuntamis- tai alaskirjaustekniikasta ⁽⁷⁾ sekä mahdollisista vaikutuksista johdannaismarkkinoihin. Velkakirjojen arvon alaskirjauksen ja omaisuudenhoito-yhtiön suunnitelmia olisikin tässä yhteydessä tarkasteltava yhdessä, koska omaisuudenhoito-yhtiössä voidaan käyttää paljolti mallina arvon alaskirjauksen tulosta.

6.2 EKP katsoo, että kriisinratkaisutoimenpiteet olisi otettava käyttöön perustelluissa tilanteissa, ja niitä olisi täydennettävä asianmukaisin ehdoin moraalikadon vähentämiseksi ⁽⁸⁾. Kuten edellä todettiin, laitokset, jotka ovat lähellä kaatumista tai todennäköisesti kaatuvat, olisi pääsääntöisesti likvidoitava

⁽¹⁾ Ks. ehdotetun direktiivin 6 artiklan 2 kohdan b alakohta.

⁽²⁾ Ks. ehdotettu muutos 5.

⁽³⁾ Ks. ehdotetun direktiivin 16–22 artikla.

⁽⁴⁾ Vaatimus siitä, että konsernin sisäiset liiketoimet ovat markkinaehtoisia, on Espanjaa lukuun ottamatta kaikkien jäsenvaltioiden yhtiölakien mukainen peruserä. Ks. DBB law'n vuonna 2008 sisämarkkinoiden ja palvelujen pääosastolle laatima raportti, joka koskee konsernin sisäisten siirtojen oikeudellisia rajoitteita ja jossa tämä riski tuotiin esiin.

⁽⁵⁾ Ks. "Key Attributes of Effective Resolution Regimes for Financial Institutions", lokakuu 2011, saatavilla finanssimarkkinoiden vakauden valvontaryhmän verkkosivustolla osoitteessa <http://www.financialstabilityboard.org>

⁽⁶⁾ Ks. ehdotetun direktiivin 115 artiklan 1 kohdan kolmas alakohta.

⁽⁷⁾ Ks. Euroopan keskuspankkijärjestelmän (EKPJ) kannanotto Euroopan komission järjestämässä julkisessa kuulemisessa pankkien elvytystä ja kriisinratkaisua koskevan mahdollisen EU:n kehyksen teknisistä yksityiskohdista, s. 4.

⁽⁸⁾ Ks. myös EKPJ:n kannanotto Euroopan komission järjestämässä julkisessa kuulemisessa pankkien elvytystä ja kriisinratkaisua koskevan mahdollisen EU:n kehyksen teknisistä yksityiskohdista, toukokuu 2011, s. 5.

tavanomaisessa maksukyvyttömyysmenettelyssä ja tarpeen mukaan ajettava alas kriisinratkaisuvälineitä käyttäen. Näin ollen alaskirjausvaltuuksia olisi käytettävä kriisinratkaisuvälineenä etupäässä sellaisten laitosten kriisinratkaisussa, joista on jo tullut elinkelvottomia. EKP:n mielestä mahdollisuutta siitä, että lähellä kaatumista olevan tai todennäköisesti kaatuvan laitoksen toiminnan jatkamiseksi ⁽¹⁾ käytetään velkakirjojen arvon alaskirjausta, pitäisi harkita ainoastaan poikkeuksellisissa ja perustelluissa tapauksissa.

EKP kannattaa ajatusta siitä, että velkakirjojen arvon alaskirjauksen yhteydessä vaihdetaan aina laitoksen johto, minkä jälkeen laitos ja sen toiminnot järjestetään uudelleen siten, että ongelmiin johtaneet syyt korjataan ⁽²⁾.

6.3 Ehdotetun direktiivin mukaan Euroopan pankkiviranomainen (EPV) raportoi komissiolle, miten laitoksille asetettu vaatimus omien varojen ja hyväksyttävien velkojen kokonaismäärästä, joka ilmaistaan prosentteina laitoksen kokonaisveloista, on pantu täytäntöön ⁽³⁾. EKP vaatii lisäarvioinnin tekemistä siitä, onko vähimmäisvaatimuksen mukainen velkakirjojen arvon alaskirjaus ilmaistaava prosentteina kokonaisveloista vai prosentteina riskipainotetuista varoista. Jälkimmäisen hyvänä puolena on, että siinä otetaan huomioon laitoksen varoihin sisältyvät riskit. EKP suosittaa, että tämän lisäarvioinnin suorittaa EPV. EKP suosittaa lisäksi, että EPV toimittaa komissiolle arvioinnin tämän vaatimuksen vaikutuksesta laitoksiin sekä siitä, olisiko hyvä ottaa käyttöön vaatimus, jolla velkakirjojen arvon alaskirjaukseen kelpaavien instrumenttien omistaminen pankkisektorilla kielletään tai sille asetetaan rajoituksia.

6.4 Ehdotetussa direktiivissä säädetään, että ennen mahdollisen kriisinratkaisutoimen toteuttamista kriisinratkaisuviranomaiset käyttävät alaskirjausvaltuuksia ⁽⁴⁾. Valtuus alaskirjata pääomainstrumentteja on siis kriisinratkaisuvaltuus ⁽⁵⁾, jota ilmeisesti käytetään ennen kuin laitos asetetaan kriisinratkaisuun. EKP kannattaa ajatusta siitä, että viranomaisilla on valtuus alaskirjata pääomainstrumentteja ennen kuin laitos asetetaan kriisinratkaisuun. EKP suosittaa, että tämä asia tehdään ehdotetussa direktiivissä erityisesti selväksi, jotta siitä ei olisi epäilyksiä ja jotta laitosten pääomapohjaa voitaisiin vahvistaa. Olisi myös hyvä, että komissio tekisi velkakirjojen arvon alaskirjauksen käytöstä tapaustutkimuksen ja simulaation, jotta alaskirjausprosessin eri vaiheiden keskinäisiä riippuvuussuhteita voitaisiin selvittää.

7. Kriisinratkaisun rahoitus ja rahoitusjärjestelyjen tavoiteltu laajuus

7.1 Asianmukaisella kriisinratkaisukehyksellä on voitava varmistaa, että kriisinratkaisun kustannukset lankeavat ennen kaikkea kriisinratkaisuun asetetun laitoksen osakkeenomistajien ja velkojien ja ylipäänsä yksityisen sektorin maksettavaksi. EKP pitääkin myönteisenä sitä, että viranomaiset voivat ehdotetussa direktiivissä säädettyjen kriisinratkaisuvälineiden ja -valtuuksien avulla kohdistaa kriisinratkaisusta aiheutuvan rahoitustaakan osakkeenomistajille ja velkojille. Ehdotetussa direktiivissä otetaan käyttöön lisäksi kaksi täydentävää kriisinratkaisun rahoituslähdettä: kansalliset rahoitusjärjestelyt ja osuudet talletussuojajärjestelmään ⁽⁶⁾.

7.2 EKP pitää kriisinratkaisun lisärahoituslähteitä hyödyllisinä mutta katsoo, että kunnianhimoinen ehdotus rahoitusjärjestelyjen eurooppalaisen järjestelmän perustamisesta ei ratkaise valtioiden rajat ylittäviä merkittäviä kysymyksiä, kuten koordinoitua ja tasapuolista vastuunjakoa. Asiaa mutkistaa kansallisten viranomaisten valvoman 27 maan rahoitusjärjestelyjen lisäksi se, että ehdotetussa lainajärjestelmässä on jätetty täsmentämättä tärkeitä yksityiskohtia, kuten lainanantajien ja lainanottajien oikeudet ja velvollisuudet.

⁽¹⁾ Toiminnan jatkuvuutta (going concern) käytetään kuvaamaan tilannetta, jossa laitos jatkaa toimintaansa kriisinhallinnan aikana ilman, että sitä ollaan likvidoimassa lähitulevaisuudessa. Tämän vastakohtana on toiminnan lopettaminen (gone concern), jossa tärkeimmät pankkitoiminnot säilytetään, mutta eri juridisessa yksikössä kuin siinä yksikössä, joka asetettiin kriisinratkaisuun ja jota ollaan likvidoimassa.

⁽²⁾ Ks. ehdotetun direktiivin johdanto-osan 46 perustelukappale.

⁽³⁾ Ks. ehdotetun direktiivin 39 artiklan 6 kohta.

⁽⁴⁾ Ks. ehdotetun direktiivin 51 artiklan 1 kohta.

⁽⁵⁾ Ks. ehdotetun direktiivin 56 artiklan 1 kohdan f alakohta.

⁽⁶⁾ 96 artikla. Jos rahoitusjärjestelyissä otetaan lainaa myös keskuspankilta, saatetaan päätyä keskuspankkirahoitukseen. Ks. tältä osin 3.4 kohta ja muutos 29.

8. Talletussuojajärjestelmien käyttö kriisinratkaisun rahoituksessa

- 8.1 Ehdotetussa direktiivissä säädetään, että se talletussuojajärjestelmä, johon laitos on liittynyt, vastaa enimmillään niiden tappioiden määrän, jotka olisivat koituneet laitoksen kannettaviksi tavanomaisessa maksukyvyttömyysmenettelyssä⁽¹⁾. Suojattujen talletusten käsittely niiden siirrossa omaisuudenhoito-yhtiöön saattaa vaikuttaa merkittävästi talletussuojajärjestelmän osuuteen kriisinratkaisussa. Se, missä määrin talletussuojajärjestelmä on mukana kriisinratkaisutoimenpiteissä, vaikuttaa kahdesta muusta käytettävissä olevasta rahoituslähteestä – rahoitusjärjestelyistä ja vakuudettomilta velkojilta – tarvittavan rahoituksen määrään, jos muut seikat pysyvät muuttumattomina. Tällainen epävarmuus velkojen keskuudessa saattaa lisätä riskiä siitä, että velkojat, asiakkaat ja muut vastapuolet kaikkoavat laitoksista ennenaikaisesti, mikä toteutuessaan heikentäisi edellytyksiä saavuttaa järjestelmän pääasiallinen tavoite.
- 8.2 Ehdotetun direktiivin mukaan jäsenvaltiot voivat säätää, että niiden alueella käyttöön otettujen talletussuojajärjestelmien käytettävissä olevat varat voidaan käyttää kriisinratkaisun rahoittamiseen⁽²⁾. EKP kannattaa tätä säännöstä, joka mahdollistaa talletussuojajärjestelmän ja kriisinratkaisun rahoituksen väliset synergiat, mutta pitää kuitenkin äärimmäisen tärkeänä, ettei säännös heikennä millään tavalla talletussuojajärjestelmän keskeistä tehtävää suojattujen talletusten turvaamisessa. EKP suhtautuu myönteisesti siihen, että ehdotetussa direktiivissä pidetään ensisijaisena talletussuojajärjestelmän piiriin kuuluville tallettajille maksamista silloin, kun talletussuojajärjestelmän on käytettävä saatavilla olevat varansa kriisinratkaisun rahoittamiseen ja suoritettava samalla myös tavanomainen tehtävänsä eli talletussuojan piiriin kuuluville tallettajille maksaminen ja kun käytettävissä olevat varat ovat riittämättömät kaikkien näiden vaatimusten täyttämiseksi⁽³⁾.

EKP kannattaa ajatusta siitä, että tällaisessa tilanteessa taataan oikeusvarmuus määrittelemällä selkeästi talletussuojajärjestelmän rooli kriisinratkaisun rahoituksessa riippumatta siitä, mikä kriisinratkaisuväline valitaan ja miten toimenpiteitä käytetään.

Ehdotetussa direktiivissä vaaditaan jäsenvaltioita varmistamaan, että talletussuojajärjestelmät sijoitetaan tavanomaiseen maksukyvyttömyysmenettelyyn sovellettavassa kansallisessa lainsäädännössä samaan luokkaan kuin vakuudettomat etuoikeudettomat saatavat⁽⁴⁾. Tämä lähestymistapa vaikuttaa olevan ristiriidassa sen kanssa, että jäsenvaltiot voivat asettaa talletussuojajärjestelmän kattamiin talletuksiin perustuvat saatavat etuoikeusasemaan. Tällä hetkellä kuusi jäsenvaltiota – Bulgaria⁽⁵⁾, Kreikka⁽⁶⁾, Latvia⁽⁷⁾, Unkari⁽⁸⁾, Portugali⁽⁹⁾ ja Romania⁽¹⁰⁾ – on myöntänyt etuoikeusaseman saataville, jotka talletussuojajärjestelmä on saanut sijaantulon perusteella maksettuaan suojattuja talletuksia vastaavat määrät. Näin autetaan varmistamaan, että talletussuojajärjestelmälle on aina saatavilla riittävästi rahoitusta.

Näkemykset etuoikeusaseman myöntämisen vaikutuksesta vaihtelevat suuresti, koska tallettajien etuoikeusaseman uskotaan voivan vaikuttaa pankkien käytettävissä oleviin rahoituskustannuksiin ja muiden velkojen uskotaan ryhtyvän voimakkaampiin toimiin saataviensa turvaamiseksi. Tämä ilmiö toisaalta lieventyisi jonkin verran, mikäli etuoikeudet saatavat kattaisivat ainoastaan suojatut talletukset. Ehdotetussa direktiivissä säädettyjen kriisinratkaisutoimenpiteiden (esim. liiketoiminnan myynnin ja omaisuudenhoitoyhtiön) käyttöä pitäisi lisäksi helpottaa lakisääteisellä järjestelmällä, jossa

⁽¹⁾ Ks. ehdotetun direktiivin 99 artiklan 1 kohta.

⁽²⁾ Ks. ehdotetun direktiivin 99 artiklan 5 kohta.

⁽³⁾ Ks. ehdotetun direktiivin 99 artiklan 8 kohta.

⁽⁴⁾ Ks. ehdotetun direktiivin 99 artiklan 2 kohta.

⁽⁵⁾ Talletussuojajärjestelmän etuoikeusasema velkojana on vahvistettu pankkien maksukyvyttömyyttä koskevan lain (*Darjaven vestnik* No 92, 27.9.2002) 94 §:n 1 momentissa.

⁽⁶⁾ Tallettajan etuoikeusasema velkojana on vahvistettu moottoriajoneuvojen käyttöön liittyvän vastuun varalta otettavaa vakuutusta koskevan neuvoston direktiivin 2005/14/EY, jälleenvakuutusta koskevan direktiivin 2005/68/EY ja muiden säännösten kansallisesta täytäntöönpanosta annetun lain 3746/2009 (FEK A 27, 16.2.2009) 4 §:n 16 momentissa. Talletussuojajärjestelmän asema vahvistetaan lain 13 a §:n 4 momentissa.

⁽⁷⁾ Luottolaitoksista 5. lokakuuta 1995 annettu laki (LV 163(446), 24.10.1995). Lain 192 §:n 1 momentilla otettiin käyttöön talletussuojan piiriin kuuluvien tallettajien etuoikeusasema 21. toukokuuta 1998.

⁽⁸⁾ Vuonna 1996 annettu laki CXII luottolaitoksista ja rahoitusalan yrityksistä (*Magyar Közlöny* 1996/109, 12.12.1996), ja erityisesti lain XV luku, joka koskee talletussuojajärjestelmän yksityiskohtia. Kaikkien (ei ainoastaan suojattujen) talletussaatavien etuoikeusasema vahvistetaan lain 183 §:n 1 momentissa.

⁽⁹⁾ Ks. luottolaitosten ja rahoitusalan yritysten oikeudellisesta kehiksestä 31. joulukuuta 1992 annetun asetuksen (Decreto-lei) N:o 298/92 konsolidoidun toisinnon (D.R. No 30, I, 10.2.2012) 166-A §.

⁽¹⁰⁾ Luottolaitosten saneeraus- ja konkurssimenettelyistä annetussa hallituksen asetuksessa N:o 10/2004, jota on sittemmin muutettu ja täydennetty, ja erityisesti asetuksen 38 §:ssä annetaan etuoikeus – konkurssimenettelyyn liittyvien kulujen maksamisen jälkeen – suojatuista talletuksista syntyville saataville, joihin luetaan kuuluviksi myös talletussuojan piiriin kuuluville tallettajille suoritetuista maksuista syntyvät talletussuojajärjestelmän saatavat (*Monitorul Oficial al României, Part One, No 84, 30.1.2004*).

talletussuojan piiriin kuuluvat tallettajat asetetaan etuoikeusasemaan. Suojattujen talletusten katsominen etuoikeutetuksi saatavaksi on kannatettava ajatus myös rahoitusvakauden kannalta, koska se pienentää talletuspaon riskiä ja talletussuojan piiriin kuuluvien tallettajien potentiaalisia tappioita likvidaatiovaiheessa ja hidastaa talletussuojajärjestelmän varojen liiallista hupenemista ⁽¹⁾.

9. Laitoksen myyntimateriaalien julkistaminen

Ehdotetussa direktiivissä säädetään, että kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen myynnin julkistamista voidaan lykätä, jos se on luopumassa liiketoiminnastaan osittain tai kokonaan yrityksen myynnin yhteydessä ⁽²⁾. EKP katsoo, että julkisen kaupankäynnin kohteena olevia rahoitusvälineitä koskevan hintaherkän tiedon julkistamista voidaan joutua lykkäämään myös muiden kriisinratkaisuvälineiden käytön yhteydessä. Asianomaisia ehdotetun direktiivin säännöksiä ⁽³⁾ olisi laajennettava minkä tahansa kriisinratkaisuvälineen käytön aikana sovellettavaksi yleiseksi säännöksi silloin, kun hintaherkän tiedon julkistamisen lykkääminen voi olla laitoksen edun kannalta perusteltua.

10. Lisätoimet elvytys- ja kriisinratkaisusääntöjen yhdenmukaistamiseksi

- 10.1 EKP kannattaa elvytys- ja kriisinratkaisukehyksen laatimista myös järjestelmän kannalta tärkeille muille finanssilaitoksille kuin pankeille, kuten vakuutusyhtiöille ja markkinainfrastruktuureille ⁽⁴⁾. Tämä hanke olisi sovitettava yhteen kansainvälisten aloitteiden kanssa.
- 10.2 Toimenpiteitä, joilla jäsenvaltioiden maksukyvyttömyyslakeja yhdenmukaistetaan vielä hieman lisää, olisi jatkettava. Nykyisten maksukyvyttömyyslakien moninaisuus esimerkiksi velkojen maksunsaanti-järjestystä koskeissa kysymyksissä vaikuttaa merkittävästi kriisinratkaisuvälineiden käyttöön ja erityisesti kriisinratkaisuvälineiden hallussa olevien varojen ja velkojen realisointiin.

Tehty Frankfurt am Mainissa 29 päivänä marraskuuta 2012.

EKP:n puheenjohtaja
Mario DRAGHI

⁽¹⁾ Ks. EKP:n lausunto CON/2011/83.

⁽²⁾ Ks. ehdotetun direktiivin 33 artiklan 2 kohta.

⁽³⁾ Ks. sisäpiirikaupoista ja markkinoiden manipuloinnista (markkinoiden väärinkäyttö) 28 päivänä tammikuuta 2003 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/6/EY 12 artiklan 3 kohta (EUVL L 96, 12.4.2003, s. 16).

⁽⁴⁾ Ks. tältä osin 5. lokakuuta 2012 järjestetty komission kuuleminen muiden finanssilaitosten kuin pankkien elvytys- ja kriisinratkaisun mahdollisista puitteista. Asiakirja "Consultation on a possible recovery and resolution framework for financial institutions other than banks" on saatavilla Euroopan komission verkkosivustolla osoitteessa http://ec.europa.eu/internal_market/consultations/2012/nonbanks/consultation-document_en.pdf

LIITE

Muutosehdotukset

Komission ehdottama teksti	EKP:n ehdottamat muutokset ⁽¹⁾
Muutos 1	
Johdanto-osan 21 perustelukappale	
<p>"Elvytys- ja kriisinratkaisusuunnitelmissa ei saisi olettaa, että käytettävissä on poikkeuksellista julkista rahoitustukea, eikä saattaa veronmaksajia tappioiden maksajiksi. Keskuspankkien tarjoamien maksuvalmiusjärjestelyjen, kuten hätätilanteisiin liittyvien maksuvalmiusjärjestelyjen, käyttöä ei pitäisi katsoa poikkeukselliseksi julkiseksi rahoitustueksi edellyttäen, että laitos on vakavarainen maksuvalmiusjärjestelyä käytettäessä ja että sen käyttö ei ole osa laajempaa tukipakettia; että järjestelylle on asetettu täysi vakuus, jonka arvoa alennetaan sen laadun ja markkina-arvon perusteella; että keskuspankki perii tuensaaajalta sakkokorkoa; ja että toimenpide toteutetaan keskuspankin aloitteesta eikä sille ole annettu valtion vastatakausta."</p>	<p>"Elvytys- ja kriisinratkaisusuunnitelmissa ei saisi olettaa, että käytettävissä on poikkeuksellista julkista rahoitustukea, eikä saattaa veronmaksajia tappioiden maksajiksi. ei olettaa, että käytettävissä on keskuspankkien likviditeettiä maksuvalmiusjärjestelyjen, kuten hätätilanteisiin liittyvien maksuvalmiusjärjestelyjen, käyttöä ei pitäisi katsoa poikkeukselliseksi julkiseksi rahoitustueksi edellyttäen, että laitos on vakavarainen maksuvalmiusjärjestelyä käytettäessä ja että sen käyttö ei ole osa laajempaa tukipakettia; että järjestelylle on asetettu täysi vakuus, jonka arvoa alennetaan sen laadun ja markkina-arvon perusteella; että keskuspankki perii tuensaaajalta sakkokorkoa; ja että toimenpide toteutetaan keskuspankin aloitteesta eikä sille ole annettu valtion vastatakausta."</p>

Perustelu

Keskuspankit myöntävät likvideettiä hyväksyttävälle vastapuolille, jotka osallistuvat TARGET2-järjestelmään tai rahapoliittisiin operaatioihin ⁽²⁾, varmistaakseen maksujärjestelmien ja rahapolitiikan moitteettoman toiminnan. Lisäksi keskuspankit voivat antaa poikkeustilanteissa ja tapauskohtaisesti maksuvalmiusapua tilapäisesti likvideille mutta vakavaraisille luottolaitoksille ⁽³⁾. Ehdotetulla muutoksella pyritään varmistamaan, ettei elvytys- ja kriisinratkaisusuunnitelmissa oleteta, että käytettävissä on keskuspankkien antamaa maksuvalmiusapua. Keskuspankit päättävät itsenäisesti ja täysin oman harkintansa mukaan keskuspankkilikvideetin antamisesta vakavaraisille luottolaitoksille perussopimuksessa määrätyn keskuspankkirahoituskiellon asettamissa rajoissa. ⁽⁴⁾

Muutos 2

Johdanto-osan 24 perustelukappale

<p>"Kriisinratkaisukehyksessä olisi huolehdittava siitä, että kriisinratkaisuun asettaminen tapahtuu ajoissa ennen kuin finanssilaitoksen tase osoittaa sen olevan maksukyvytön ja ennen kuin kaikki pääoma on kokonaisuudessaan hupennut. Kriisinratkaisu olisi käynnistettävä, kun yritys ei ole enää elinkelpoinen tai ei todennäköisesti ole enää elinkelpoinen ja muut toimenpiteet ovat osoittautuneet riittämättömiksi kaatumisen ehkäisemiseksi. Sitä, ettei laitos täytä toimilupaedellytyksiä, ei saisi itsessään käyttää kriisinratkaisuun asettamisen perusteena, erityisesti jos laitos on tai todennäköisesti edelleen on elinkelpoinen. Laitoksen olisi katsottava olevan lähellä kaatumista tai todennäköisesti kaatuvan, kun se rikkoo tai sen ennakoidaan rikkovan toimiluvan voimassaolon jatkamiselle asetettuja pääomavaatimuksia, koska se on kärsinyt tai todennäköisesti kärsii tappioita, joiden takia sen kaikki omat varat vähenevät olemattomiin tai merkittävästi; kun laitoksen varat ovat tai niiden ennakoidaan myöhemmin olevan pienemmät kuin sen velat; kun laitos ei kykene tai sen ennakoidaan olevan kykenemätön maksamaan veloitteitaan eräpäivään mennessä; tai kun laitos pyytää poikkeuksellista julkista rahoitustukea. Sitä, että laitos tarvitsee maksuvalmiusapua keskuspankilta, ei saisi itsessään katsoa riittäväksi näyttöksi siitä, että laitos ei kykene tai on lähitulevaisuudessa kykenemätön maksamaan veloitteitaan eräpäivään mennessä."</p>	<p>"Kriisinratkaisukehyksessä olisi huolehdittava siitä, että kriisinratkaisuun asettaminen tapahtuu ajoissa ennen kuin finanssilaitoksen tase osoittaa sen olevan maksukyvytön ja ennen kuin kaikki pääoma on kokonaisuudessaan hupennut. Kriisinratkaisu olisi käynnistettävä, kun yritys ei ole enää elinkelpoinen tai ei todennäköisesti ole enää elinkelpoinen ja muut toimenpiteet ovat osoittautuneet riittämättömiksi kaatumisen ehkäisemiseksi. Sitä, ettei laitos täytä toimilupaedellytyksiä, ei saisi itsessään käyttää kriisinratkaisuun asettamisen perusteena, erityisesti jos laitos on tai todennäköisesti edelleen on elinkelpoinen. Laitoksen olisi katsottava olevan lähellä kaatumista tai todennäköisesti kaatuvan, kun se rikkoo tai sen ennakoidaan rikkovan toimiluvan voimassaolon jatkamiselle asetettuja pääomavaatimuksia, koska se on kärsinyt tai todennäköisesti kärsii tappioita, joiden takia sen kaikki omat varat vähenevät olemattomiin tai merkittävästi; kun laitoksen varat ovat tai niiden ennakoidaan myöhemmin olevan pienemmät kuin sen velat; kun laitos ei kykene tai sen ennakoidaan olevan kykenemätön maksamaan veloitteitaan eräpäivään mennessä; tai kun laitos pyytää poikkeuksellista julkista rahoitustukea. Sitä, että laitos tarvitsee maksuvalmiusapua keskuspankilta, ei saisi itsessään katsoa riittäväksi näyttöksi siitä, että laitos ei kykene tai on lähitulevaisuudessa kykenemätön maksamaan veloitteitaan eräpäivään mennessä."</p>
---	--

Komission ehdottama teksti	EKP:n ehdottamat muutokset (1)
<p>Rahoitusvakauden säilyttämiseksi, erityisesti systeemisen likviditeettivajeen tapauksessa, keskuspankkien tarjoamille maksuvalmiusjärjestelyille tai hiljattain liikkeeseen lasketuille veloille myönnetyt valtion takaukset eivät saisi käynnistää kriisinratkaisukehyksen käyttöä edellyttäen, että tietyt ehdot täyttyvät. Valtion takaustoimenpiteet olisi hyväksyttävä valtiontukipuitteiden mukaisesti, eivätkä ne saisi olla osa laajempaa tukipakettia, minkä lisäksi takaustoimenpiteiden käyttö olisi rajoitettava tiukasti ajallisesti. Kummassakin tapauksessa pankin on oltava maksukykyinen.”</p>	<p>Rahoitusvakauden säilyttämiseksi, erityisesti systeemisen likviditeettivajeen tapauksessa, keskuspankkien tarjoamille maksuvalmiusjärjestelyille tai hiljattain liikkeeseen lasketuille veloille myönnetyt valtion takaukset eivät saisi käynnistää kriisinratkaisukehyksen käyttöä edellyttäen, että tietyt ehdot täyttyvät. Valtion takaustoimenpiteet olisi hyväksyttävä valtiontukipuitteiden mukaisesti, eivätkä ne saisi olla osa laajempaa tukipakettia, minkä lisäksi takaustoimenpiteiden käyttö olisi rajoitettava tiukasti ajallisesti. Kummassakin tapauksessa pankin on oltava maksukykyinen.”</p>

Perustelu

Ehdotetulla muutoksella pyritään selventämään, että ne tilanteet, joissa laitos on lähellä kaatumista tai todennäköisesti kaatuu, olisi määritettävä toimivaltaisten viranomaisten laatiman laitoksen vakavaraisuustilanteen arvioinnin perusteella. Kilpailuviranomaiset osallistuisivat valtiontuen tarpeen arviointiin. Ks. myös muutoksen 10 perustelu.

Muutos 3

2 artikla

<p>”Tässä direktiivissä tarkoitetaan:</p> <p>1) ”kriisinratkaisulla” laitoksen uudelleenjärjestelyä, jotta voidaan varmistaa sen olennaisten toimintojen jatkuvuus, säilyttää rahoitusvakaus ja palauttaa laitoksen tai sen osan elinkelpoisuus;</p> <p>[...]”</p>	<p>”Tässä direktiivissä tarkoitetaan:</p> <p>1) ”kriisinratkaisulla” laitoksen uudelleenjärjestelyä, jotta voidaan varmistaa sen olennaisten toimintojen jatkuvuus, säilyttää rahoitusvakaus ja palauttaa laitoksen elinkelpoisuus osittain tai, poikkeuksellisesti ja perustelluissa tapauksissa, kokonaan;</p> <p>[...]</p> <p>84) ”nimetyllä kansallisella viranomaisella” asiaankuuluvissa unionin oikeuden säädöksissä tarkoitettua nimettyä viranomaista.”</p>
--	--

Perustelu

Ehdotetulla muutoksella pyritään korostamaan, että lähellä kaatumista olevat tai elinkelvottomat laitokset olisi periaatteessa likvidoitava tavanomaisessa maksukyvyttömyysmenettelyssä. Niiden kriisit olisi tarvittaessa ratkaistava kriisinratkaisuvälineitä käyttäen, ja toiminnan jatkuvuuden takaavaan uudelleenjärjestelyyn olisi turvaututtava ainoastaan viimeisenä keinona. EKP:n mielestä on tärkeää vaatia, että toiminnan jatkuvuuteen tähtäävää uudelleenjärjestelyä on aina täydennettävä moraalikatoa vähentävillä toimenpiteillä. Esimerkiksi osakkeenomistajien ja vakuudettomien velkojien olisi vastattava tappioista, ja johto olisi vaihdettava, jotta toimittaisiin yhdenmukaisesti kriisinratkaisun pääasiallisen tavoitteen kanssa (5). Jos nämä varat ovat riittämättömät, olisi käytettävä rahoitusjärjestelyjä. EKP korostaa, että avoin rahoitus on yksi tärkeimmistä seikoista, jotka vaikuttavat legitimitettiin ja vastuullisuuteen julkisten varojen käytössä, minkä eurojärjestelmä on halukas turvaamaan. EKP painottaa, että keskuspankkirahoituskiellon mukaisesti keskuspankit eivät saa rahoittaa tällaisia rahoitusjärjestelyjä (6).

Ehdotetussa muutoksessa 5 käytetään ilmausta ”nimetty kansallinen viranomainen”, joten se on määriteltävä.

Muutos 4

3 artiklan 5a kohta (uusi)

<p>Ei tekstiä</p>	<p>”Jos 1 kohdan mukaisesti nimetty kriisinratkaisuviranomainen ei ole keskuspankki, tämän direktiivin nojalla tehdyt kriisinratkaisuviranomaisen päätökset on saatettava viipymättä keskuspankin tietoon.”</p>
-------------------	---

Perustelu

Ehdotetussa direktiivissä säädetään, että kriisinratkaisuviranomaiset voivat olla direktiivissä 2006/48/EY ja 2006/49/EY tarkoitettuja toimivaltaisia valvontaviranomaisia, keskuspankkeja, toimivaltaisia ministeriöitä tai muita hallintoviranomaisia. (7) Keskuspankeilla on selkeästi määritelty rahoitusvakauteen liittyvä tehtävä (8), joten tietojen ilmoittaminen asianomaiselle keskuspankille on perusteltua, jos kriisinratkaisuviranomainen on jokin muu hallintoviranomainen.

Komission ehdottama teksti	EKP:n ehdottamat muutokset ⁽¹⁾
----------------------------	---

Muutos 5

6 artiklan 2 kohta

"Toimivaltaisten viranomaisten on tarkastettava kyseiset suunnitelmat ja arvioitava, täyttääkö kukin suunnitelma 5 artiklassa esitetyt vaatimukset ja seuraavat arviointiperusteet:"	"Toimivaltaisten viranomaisten on nimettyjä kansallisia viranomaisia kuullen tarkastettava kyseiset suunnitelmat ja arvioitava, täyttääkö kukin suunnitelma 5 artiklassa esitetyt vaatimukset ja seuraavat arviointiperusteet:"
--	--

Perustelu

Ehdotetussa direktiivissä säädetään, että toimivaltaisten viranomaisten on tarkastettava elvytysuunnitelmat varmistaakseen, että ne voidaan panna tehokkaasti täytäntöön myös vaikeissa rahoitustilanteissa aiheuttamatta haittaa finanssijärjestelmälle myöskään siinä tapauksessa, että muut laitokset panevat elvytysuunnitelmansa täytäntöön saman ajanjakson aikana. Jos nimetyt kansalliset viranomaiset ovat toimivaltaisista viranomaisista erillisiä yksiköitä, niiden olisi osallistuttava tarkastukseen, jotta tällaiset koko järjestelmää koskevat kysymykset voitaisiin ottaa täysin huomioon. Ks. kyseisen ilmauksen määritelmän osalta myös ehdotettu muutos 3.

Muutos 6

9 artiklan 2 kohta

"Kriisratkaisusuunnitelmassa on otettava huomioon useita eri skenaarioita, mukaan lukien se, että vaikeudet aiheuttanut tapahtuma voi olla epäsystemaattinen tai ilmetä laajemman finanssialan epävakauden tai koko järjestelmää koskevien tapahtumien aikana. Kriisratkaisusuunnitelmassa ei saa olettaa poikkeuksellista julkista rahoitustukea sen ohella, että käytetään 91 artiklan mukaisesti perustettuja rahoitusjärjestelyjä."	"Kriisratkaisusuunnitelmassa on otettava huomioon useita eri skenaarioita, mukaan lukien se, että vaikeudet aiheuttanut tapahtuma voi olla epäsystemaattinen tai ilmetä laajemman finanssialan epävakauden tai koko järjestelmää koskevien tapahtumien aikana. Kriisratkaisusuunnitelmassa ei saa olettaa poikkeuksellista julkista rahoitustukea eikä keskuspankin antamaa kriisitilanteen maksuvalmiusapua sen ohella, että käytetään 91 artiklan mukaisesti perustettuja rahoitusjärjestelyjä."
---	--

Perustelu

Ehdotetulla muutoksella korostetaan, että keskuspankit päättävät itsenäisesti ja täysin oman harkintansa mukaan keskuspankkiliviiditeetin, kuten kriisitilanteen maksuvalmiusavun antamisesta vakavaraisille luottolaitoksille luottosopimuksessa määrätyn keskuspankkirahoituskiellon asettamisrajoissa ⁽⁹⁾. Ks. myös muutoksen 7 perustelu.

Muutos 7

13 artiklan 1 kohta

"Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kriisratkaisuviranomaiset arvioivat toimivaltaisia viranomaisia kuullen, missä määrin laitokset ja konsernit ovat purkamiskelpoisia olettamatta, että tähän myönnetään poikkeuksellista julkista rahoitustukea sen ohella, että käytetään 91 artiklan mukaisesti perustettuja rahoitusjärjestelyjä. Laitos tai konserni katsotaan purkamiskelpoiseksi, jos kriisratkaisuviranomainen pystyy uskottavasti joko selvittämään sen tavanomaisessa maksukyvyttömyysmenettelyssä tai toteuttamaan sen kriisratkaisun soveltaen eri kriisratkaisuvälineitä ja -valtuuksia laitokseen ja konserniin niin, ettei tästä aiheudu merkittäviä haitallisia seurauksia sen jäsenvaltion finanssijärjestelmille, jossa laitos sijaitsee, olipa kyse laajemmasta finanssialan epävakaudesta tai koko järjestelmän kattavasta tapahtumista, ottaen huomioon talous ja rahoitusvakaus kyseisessä jäsenvaltiossa, muissa jäsenvaltioissa tai unionissa ja tähdäten siihen, että laitoksen tai konsernin kriittisten	"Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kriisratkaisuviranomaiset arvioivat toimivaltaisia viranomaisia kuullen, missä määrin laitokset ja konsernit ovat purkamiskelpoisia olettamatta, että tähän myönnetään poikkeuksellista julkista rahoitustukea tai keskuspankin antamaa kriisitilanteen maksuvalmiusapua sen ohella, että käytetään 91 artiklan mukaisesti perustettuja rahoitusjärjestelyjä. Laitos tai konserni katsotaan purkamiskelpoiseksi, jos kriisratkaisuviranomainen pystyy uskottavasti joko selvittämään sen tavanomaisessa maksukyvyttömyysmenettelyssä tai toteuttamaan sen kriisratkaisun soveltaen eri kriisratkaisuvälineitä ja -valtuuksia laitokseen ja konserniin niin, ettei tästä aiheudu merkittäviä haitallisia seurauksia sen jäsenvaltion finanssijärjestelmille, jossa laitos sijaitsee, olipa kyse laajemmasta finanssialan epävakaudesta tai koko järjestelmän kattavasta tapahtumista, ottaen huomioon talous ja rahoitusvakaus kyseisessä jäsenvaltiossa, muissa jäsenvaltioissa tai
--	---

Komission ehdottama teksti	EKP:n ehdottamat muutokset (1)
toimintojen jatkuvuus varmistetaan joko erottamalla ne muista toiminnoista, joko siksi että tämä voidaan toteuttaa helposti ja nopeasti, tai muusta syystä.”	unionissa ja tähdäten siihen, että laitoksen tai konsernin kriittisten toimintojen jatkuvuus varmistetaan joko erottamalla ne muista toiminnoista, joko siksi että tämä voidaan toteuttaa helposti ja nopeasti, tai muusta syystä.”

Perustelu

Ehdotetulla muutoksella korostetaan, että keskuspankit päättävät itsenäisesti ja täysin oman harkintansa mukaan keskuspankkilikviditeetin, kuten kriisitilanteen maksuvalmiusavun antamisesta vakavaraisille luottolaitoksille perussopimuksessa määrätyn keskuspankkirahoituskiellon asettamissa rajoissa (10). Ks. myös muutoksen 6 perustelu.

Muutos 8

26 artiklan 2 kohdan e alakohta

”suojata direktiivin 94/19/EY soveltamisalaan kuuluvia tallettajia ja direktiivin 97/9/EY soveltamisalaan kuuluvia sijoittajia;”	”suojata direktiivin 94/19/EY soveltamisalaan kuuluvia 1 artiklassa määriteltyjä tallettajia ja direktiivin 97/9/EY soveltamisalaan kuuluvia sijoittajia;”
--	---

Perustelu

EKP katsoo, että luottolaitosten tallettajakunta on rahoituslähde, jota olisi vahvistettava. Sen vuoksi 26 artiklan 2 kohdan e alakohdassa säädetty kriisinratkaisutavoite olisi laajennettava koskemaan kaikkia direktiivin 94/19/EY 1 artiklassa määriteltyjä talletuksia ilman 100 000 EUR rajaa.

Muutos 9

27 artiklan 1 kohdan a alakohta

”Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kriisinratkaisuviranomaiset toteuttavat 1 artiklan a alakohdassa tarkoitettua laitosta koskevan kriisinratkaisutoimen ainoastaan, kun kaikki seuraavat edellytykset täytyvät:	”Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kriisinratkaisuviranomaiset toteuttavat 1 artiklan a alakohdassa tarkoitettua laitosta koskevan kriisinratkaisutoimen ainoastaan, kun kaikki seuraavat edellytykset täytyvät:
a) toimivaltainen viranomainen tai kriisinratkaisuviranomainen toteaa, että laitos on lähellä kaatumista tai todennäköisesti kaatuu;	a) toimivaltainen viranomainen tai kriisinratkaisuviranomainen toteaa, että laitos on lähellä kaatumista tai todennäköisesti kaatuu;
b) ottaen huomioon aika ja muut asiaankuuluvat olosuhteet ei voida kohtuudella ennakoida, että laitoksen kaatuminen on estettävissä asianmukaisessa määräajassa muulla toimella, esimerkiksi yksityisen sektorin toimella tai valvontatoimella, kuin kriisinratkaisutoimella;	b) ottaen huomioon aika ja muut asiaankuuluvat olosuhteet ei voida kohtuudella ennakoida, että laitoksen kaatuminen on estettävissä asianmukaisessa määräajassa muulla toimella, esimerkiksi yksityisen sektorin toimella tai valvontatoimella, kuin kriisinratkaisutoimella;
c) kriisinratkaisutoimi on 3 kohdan mukaisesti yleisen edun kannalta välttämätön.”	c) kriisinratkaisutoimi on 3 kohdan mukaisesti yleisen edun kannalta välttämätön.”

Perustelu

Ehdotetussa direktiivissä säädetään, että kriisinratkaisuviranomainen toteuttaa kriisinratkaisutoimen, jos toimivaltainen viranomainen tai kriisinratkaisuviranomainen toteaa, että laitos on lähellä kaatumista tai todennäköisesti kaatuu. Laitoksen katsotaan olevan lähellä kaatumista tai todennäköisesti kaatuvan, jos se ei täytä tiettyjä vakavaraisuuskriteerejä. EKP katsoo, että tämän ratkaisemisen pitäisi olla yksin toimivaltaisen viranomaisen tehtävänä, koska se toimii vakavaraisuuden valvojana ja sääntelijänä. Toimivaltaisilla viranomaisilla on parhaimmat edellytykset ratkaista, ilmeneekö tapauksessa jokin ehdotetun direktiivin 27 artiklan 2 kohdassa

Komission ehdottama teksti	EKP:n ehdottamat muutokset ⁽¹⁾
----------------------------	---

säädettyistä olosuhteista eli rikkooko laitos esimerkiksi toimiluvan voimassaolon jatkamiselle asetettuja pääomavaatimuksia. Tällä muutoksella pyritään lisäksi varmistamaan yhdenmukaisuus ehdotetun direktiivin 74 artiklan 1 kohdan kanssa; kyseisessä kohdassa laitoksen johto veloitetaan ilmoittamaan toimivaltaiselle viranomaiselle, jos ne katsovat laitoksen olevan lähellä kaatumista tai todennäköisesti kaatuvan.

Muutos 10

27 artiklan 2 kohta

<p>”Edellä olevan 1 kohdan a alakohdan soveltamiseksi laitoksen katsotaan olevan lähellä kaatumista tai todennäköisesti kaatuvan, jos siihen liittyy yksi tai useampi seuraavista olosuhteista:</p> <p>[...]</p> <p>d) laitos pyytää poikkeuksellista julkista rahoitustukea, lukuun ottamatta kuitenkaan tapauksia, joissa laitos rahoitusvakauden säilyttämiseksi pyytää</p> <p>i) valtion takausta keskuspankkien tarjoamille maksuvalmiusjärjestelyille pankkien vakioehtojen mukaisesti (järjestelylle on asetettu täysi vakuus, jonka arvoa alennetaan sen laadun ja markkina-arvon perusteella, ja keskuspankki perii tuensaajalta sakkokorkoa); tai</p> <p>ii) valtion takausta hiljattain liikkeeseen lasketuille veloille vakavan häiriön korjaamiseksi jäsenvaltion taloudessa.</p> <p>Takaukset on kummassakin i) ja ii) alakohdassa mainitussa tapauksessa rajoitettava vakavaraisiin finanssilaitoksiin, ne eivät saa olla osa laajempaa tukipakettia, ne on hyväksyttävä valtiontukisääntöjen mukaisesti ja niitä saa käyttää enintään kolmen kuukauden ajan.”</p>	<p>”Edellä olevan 1 kohdan a alakohdan soveltamiseksi laitoksen katsotaan olevan lähellä kaatumista tai todennäköisesti kaatuvan, jos siihen liittyy yksi tai useampi seuraavista olosuhteista:</p> <p>[...]</p> <p>d) laitos pyytää poikkeuksellista julkista rahoitustukea, lukuun ottamatta kuitenkaan tapauksia, joissa laitos rahoitusvakauden säilyttämiseksi pyytää</p> <p>i) valtion takausta keskuspankkien tarjoamille maksuvalmiusjärjestelyille pankkien vakioehtojen mukaisesti (järjestelylle on asetettu täysi vakuus, jonka arvoa alennetaan sen laadun ja markkina-arvon perusteella, ja keskuspankki perii tuensaajalta sakkokorkoa); tai</p> <p>ii) valtion takausta hiljattain liikkeeseen lasketuille veloille vakavan häiriön korjaamiseksi jäsenvaltion taloudessa.</p> <p>Takaukset on kummassakin i) ja ii) alakohdassa mainitussa tapauksessa rajoitettava vakavaraisiin finanssilaitoksiin, ne eivät saa olla osa laajempaa tukipakettia, ne on hyväksyttävä valtiontukisääntöjen mukaisesti ja niitä saa käyttää enintään kolmen kuukauden ajan.”</p>
---	---

Perustelu

Ehdotetussa direktiivissä edellytetään, että kriisinratkaisuvälineet otetaan käyttöön ennen mahdollista laitokselle julkiselta sektorilta tulevaa pääomanlisäystä tai vastaavaa poikkeuksellista julkista rahoitustukea ⁽¹⁾. EKP asettuu täysin tämän asian kannalle mutta katsoo kuitenkin, että kriisinratkaisuun osallistuvien viranomaisten vastuut olisi määriteltävä selkeästi, jotta kriisinratkaisutoimet olisivat riipeitä ja tehokkaita. Ehdotetulla muutoksella pyritään selvittämään, että ne olosuhteet, joissa laitos on lähellä kaatumista tai todennäköisesti kaatuu, olisi määriteltävä toimivaltaisten viranomaisten laatiman arvioinnin perusteella. EKP:n mielestä valtiontuen tarpeen määrittämistapa jää epäselväksi. Lisäksi poikkeuksellinen julkinen rahoitustuki on määritelty valtiontueksi, jota myönnetään laitoksen elinkelpoisuuden, likviditeetin tai vakavaraisuuden palauttamiseksi ennalleen mutta myös sen elinkelpoisuuden, likviditeetin tai vakavaraisuuden säilyttämiseksi ⁽²⁾. Vakavaraisen laitoksen säilyttämiseksi myönnetty poikkeuksellinen julkinen rahoitustuki ei saisi olla yksin se olosuhde, jonka nojalla laitos on katsottava lähellä kaatumista olevaksi tai todennäköisesti kaatuvaksi. EKP katsoo lisäksi, että ne tilanteet, joissa laitos on lähellä kaatumista tai todennäköisesti kaatuu, olisi määriteltävä ainoastaan laitoksen vakavaraisuustilanteen arvioinnin perusteella, eikä tähän pitäisi sisältyä valtiontuen tarpeen arviointia. Tässä suhteessa säännös siitä, että laitoksen ”katsotaan olevan lähellä kaatumista tai todennäköisesti kaatuvan” aina kun ”laitos pyytää poikkeuksellista julkista rahoitustukea” eli valtiontukea, ei ole itsessään asianmukainen objektiivinen kriteeri.

Ks. myös ehdotettu muutos 2.

Muutos 11

29 artikla

<p>”1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kriisinratkaisuviranomaiset käyttäessään kriisinratkaisuvälineitä ja</p>	<p>”1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kriisinratkaisuviranomaiset käyttäessään kriisinratkaisuvälineitä ja</p>
--	--

Komission ehdottama teksti	EKP:n ehdottamat muutokset (1)
<p>-valtuuksia toteuttavat kaikki asianmukaiset toimet sen taakamiseksi, että kriisinratkaisutoimi toteutetaan seuraavia periaatteita noudattaen:</p>	<p>-valtuuksia toteuttavat kaikki asianmukaiset toimet sen taakamiseksi, että kriisinratkaisutoimi toteutetaan seuraavia periaatteita noudattaen:</p>
<p>a) tappioista vastaavat ensin kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen osakkeenomistajat;</p>	<p>a) tappioista vastaavat ensin kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen osakkeenomistajat;</p>
<p>b) kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen velkojat vastaavat tappioista osakkeenomistajien jälkeen tämän direktiivin nojalla määritellyn saataviensa ensisijaisuusjärjestyksen mukaisesti;</p>	<p>b) kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen velkojat vastaavat tappioista osakkeenomistajien jälkeen tämän direktiivin nojalla määritellyn saataviensa ensisijaisuusjärjestyksen mukaisesti;</p>
<p>c) kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen ylimmät johtajat vaihdetaan;</p>	<p>c) kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen ylimmät johtajat vaihdetaan;</p>
<p>d) kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen ylimmät johtajat vastaavat tappioista oikeassa suhteessa henkilökohtaiseen vastuuseensa, joka heillä on siviili- tai rikosoikeuden nojalla laitoksen kaatumisesta;</p>	<p>d) kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen ylimmät johtajat vastaavat tappioista oikeassa suhteessa henkilökohtaiseen vastuuseensa, joka heillä on siviili- tai rikosoikeuden nojalla laitoksen kaatumisesta;</p>
<p>e) samaan luokkaan kuuluvia velkoja kohdellaan yhtäläisellä tavalla, jollei tässä direktiivissä muuten säädetä;</p>	<p>e) samaan luokkaan kuuluvia velkoja kohdellaan yhtäläisellä tavalla, jollei tässä direktiivissä muuten säädetä;</p>
<p>f) velkojille ei aiheudu suurempia tappioita kuin mitä niille olisi aiheutunut, jos laitos olisi ajettu alas tavanomaisessa maksukyvyttömyysmenettelyssä.</p>	<p>f) velkojille ei aiheudu suurempia tappioita kuin mitä niille olisi aiheutunut, jos laitos olisi ajettu alas tavanomaisessa maksukyvyttömyysmenettelyssä;</p>
<p>2. Jos laitos on konserniyhtiö, kriisinratkaisuviranomaisen on käytettävä kriisinratkaisuvälineitä ja -valtuuksia tavalla, joka minimoi sidosyksiköille ja koko konsernille aiheutuvat vaikutukset sekä haitalliset vaikutukset rahoitusvakauteen unionissa ja erityisesti maissa, joissa konserni toimii.</p>	<p>g) jos tallettajilla on direktiivin 94/19/EY mukaisesti suojattuja talletuksia, heidän saatavansa turvataan riittävällä tavalla luottolaitoksen maksukyvyttömyystapauksessa.</p>
<p>3. Jäsenvaltioiden on kriisinratkaisuvälineitä ja -valtuuksia käyttäessään soveltuvin osin varmistettava, että unionin valtiontukikehystä noudatetaan.”</p>	<p>2. Edellä olevan 1 kohdan g alakohdan soveltamiseksi jäsenvaltioiden on varmistettava, että</p>
<p></p>	<p>i) saataville, joita tallettajilla on direktiivin 94/19/EY mukaisesti suojatuista talletuksista, myönnetään luottolaitoksen maksukyvyttömyystapauksessa etuoikeus, jotta niillä on parempi etuoikeusasema kuin tavallisten, vakuudettomien, etuoikeudettomien velkojen saatavilla;</p>
<p></p>	<p>ii) talletussuojajärjestelmälle, jolle siirtyvät direktiivin 94/19/EY mukaisesti suojattuja talletuksia omistavien tallettajien oikeudet, myönnetään etuoikeus, joka vastaa i alakohdassa säädettyä tallettajien parempaa etuoikeusasemaa, mutta vain kun on kyse maksuista, joita tallettajille on järjestelmästä suoritettu enimmillään heidän suojattujen talletustensa määrään saakka.</p>
<p></p>	<p>3. Jos laitos on konserniyhtiö, kriisinratkaisuviranomaisen on käytettävä kriisinratkaisuvälineitä ja -valtuuksia tavalla, joka minimoi sidosyksiköille ja koko konsernille aiheutuvat vaikutukset sekä haitalliset vaikutukset rahoitusvakauteen unionissa ja erityisesti maissa, joissa konserni toimii.</p>

Komission ehdottama teksti	EKP:n ehdottamat muutokset ⁽¹⁾
	<p>4. Jäsenvaltioiden on kriisinratkaisuvälineitä ja -valtuuksia käyttäessään soveltuvin osin varmistettava, että unionin valtiontukikehystä noudatetaan.”</p>

Perustelu

Tällä hetkellä kuusi jäsenvaltiota – Bulgaria ⁽¹³⁾, Kreikka ⁽¹⁴⁾, Latvia ⁽¹⁵⁾, Unkari ⁽¹⁶⁾, Portugali ⁽¹⁷⁾ ja Romania ⁽¹⁸⁾ – on myöntänyt etuoikeusaseman saataville, jotka talletussuojajärjestelmä on saanut sijaantulon perusteella maksettuaan suojattuja talletuksia vastaavat määrät. Näin autetaan varmistamaan, että talletussuojajärjestelmälle on aina saatavilla riittävästi rahoitusta.

Näkemykset etuoikeusaseman myöntämisen vaikutuksesta vaihtelevat suuresti, koska tallettajien etuoikeusaseman uskotaan voivan vaikuttaa pankkien käytettävissä oleviin rahoituskustannuksiin ja muiden velkojen uskotaan ryhtyvän voimakkaampiin toimiin saataviansa turvaamiseksi. Tämä ilmiö toisaalta lieventyisi jonkin verran, mikäli etuoikeudet saatavat kattaisivat ainoastaan suojatut talletukset. Ehdotetussa direktiivissä säädettyjen kriisinratkaisutoimenpiteiden (esim. liiketoiminnan myynnin ja omaisuudenhoitoyhtiön) käyttöä pitäisi lisäksi helpottaa lakisääteisellä järjestelmällä, jossa talletussuojan piiriin kuuluvat tallettajat asetetaan etuoikeusasemaan. Suojattujen talletusten katsominen etuoikeutetuksi saatavaksi on kannatettava ajatus myös rahoitusvakauden kannalta, koska se pienentää talletuspaon riskiä ja talletussuojan piiriin kuuluvien tallettajien potentiaalisia tappioita likvidaatiovaiheessa ja hidastaa talletussuojajärjestelmän varojen liiallista hupenemista ⁽¹⁹⁾.

Muutos 12

30 artiklan 2 kohta

<p>”Unionin valtiontukikehysten soveltamista rajoittamatta edellä olevassa 1 kohdassa vaaditun arvostuksen on soveltuvin osin perustuttava varovaisiin ja realistisiin oletuksiin, mukaan lukien maksukyvyttömyysaste ja tappioiden laajuus, ja sen tavoitteena on oltava lähellä kaatumista olevan tai todennäköisesti kaatuvan laitoksen varojen ja velkojen markkina-arvon arvioiminen siten, että kaikki mahdolliset tappiot otetaan kriisinratkaisuvälineiden soveltamisessa huomioon. Jos tiettyjen varojen tai velkojen markkinat eivät kuitenkaan toimi asianmukaisesti, arvostuksessa voidaan ottaa huomioon kyseisten varojen tai velkojen pitkän aikavälin taloudellinen arvo. Arvostuksessa ei saa olettaa poikkeuksellista julkista tukea laitokselle riippumatta siitä, onko sitä tosiasiallisesti myönnetty.”</p>	<p>”Unionin valtiontukikehysten soveltamista rajoittamatta edellä olevassa 1 kohdassa vaaditun arvostuksen on soveltuvin osin perustuttava varovaisiin ja realistisiin oletuksiin, mukaan lukien maksukyvyttömyysaste ja tappioiden laajuus, ja sen tavoitteena on oltava lähellä kaatumista olevan tai todennäköisesti kaatuvan laitoksen varojen ja velkojen markkina-arvon arvioiminen siten, että kaikki mahdolliset tappiot otetaan kriisinratkaisuvälineiden soveltamisessa huomioon. Jos tiettyjen varojen tai velkojen markkinat eivät kuitenkaan toimi asianmukaisesti, arvostuksessa voidaan ottaa huomioon kyseisten varojen tai velkojen pitkän aikavälin taloudellinen arvo. Arvostuksessa ei saa olettaa toteutunutta tai odotettua poikkeuksellista julkista rahoitustukea tai keskuspankin antamaa kriisitilanteen maksuvalmiusapua laitokselle riippumatta siitä, onko sitä tosiasiallisesti myönnetty.”</p>
--	---

Perustelu

Tavanomaisten rahapoliittisten operaatioiden ja päivänsisäisten luotto-operaatioiden lisäksi keskuspankit voivat antaa poikkeustilanteissa ja tapauskohtaisesti maksuvalmiusapua tilapäisesti likvideille mutta vakavaraisille luottolaitoksille ⁽²⁰⁾. Ehdotetulla muutoksella pyritään selvittämään, että varojen arvoa ei pitäisi aiheuttomasti inflatoida tarjoamalla mahdollisuus poikkeukselliseen julkiseen rahoitustukeen tai kriisitilanteen maksuvalmiusapuun, jota keskuspankit antavat poikkeustilanteissa. Ks. myös muutos 21.

Muutos 13

31 artiklan 7 kohta

<p>”Jäsenvaltioita ei estetä antamasta kriisinratkaisuviranomaisille lisävaltuuksia, joita voidaan käyttää laitoksen täyttäessä kriisinratkaisun edellytykset, edellyttäen etteivät lisävaltuudet heikennä tehokasta konsernin kriisinratkaisua ja että ne ovat sopusoinnussa 26 artiklassa vahvistettujen kriisinratkaisutavoitteiden ja 29 artiklassa vahvistettujen kriisinratkaisua koskevien yleisten periaatteiden kanssa.”</p>	<p>”Jäsenvaltioita ei estetä antamasta kriisinratkaisuviranomaisille lisävaltuuksia, joita voidaan käyttää laitoksen täyttäessä kriisinratkaisun edellytykset, edellyttäen etteivät lisävaltuudet heikennä tehokasta konsernin kriisinratkaisua ja että ne ovat sopusoinnussa 26 artiklassa vahvistettujen kriisinratkaisutavoitteiden ja 29 artiklassa vahvistettujen kriisinratkaisua koskevien yleisten periaatteiden kanssa.”</p>
---	---

Komission ehdottama teksti	EKP:n ehdottamat muutokset (1)
	<p>Valtion varojen käyttäminen kriisinratkaisun edellytykset täyttävän laitoksen pakolliseen pääomapohjan vahvistamiseen on mahdollista vain poikkeustilanteissa ja ainoastaan, jos se vastaa täysin 26 artiklan 2 kohdan b alakohdassa säädettyjä kriisinratkaisutavoitteita ja täyttää edellä mainitut edellytykset.</p>

Perustelu

Jäsenvaltiot voivat oman harkintansa mukaan ottaa käyttöön muita kriisinratkaisuvälineitä ja -valtuuksia täydentääkseen ehdotetussa direktiivissä säädettyä kriisinratkaisuvälineistöä⁽²¹⁾. Tämä harkintavalta ei rajoitu mihinkään tiettyyn valtuuteen, joten kansalliset viranomaiset voivat tehdä kriisinratkaisun edellytykset täyttävän laitoksen pääomapohjan pakollisesta vahvistamisesta ylimääräisen kriisinratkaisuvalluuden, mikäli ne noudattavat kriisinratkaisutavoitteita ja kriisinratkaisun yleisiä periaatteita⁽²²⁾. Ehdotetulla muutoksella pyritään estämään se, että jäsenvaltiot myöntävät julkisia varoja kriisinratkaisun edellytykset täyttävän laitoksen pääomapohjan vahvistamiseen. Tällaisten laitosten pääomapohjan vahvistamisen pitäisi olla osakkeenomistajien ja velkojen vastuulla, ja sen pitäisi tapahtua velkakirjojen arvon alaskirjaukseen sovellettavien säännösten mukaisesti, jos laitos on jo päätetty asettaa kriisinratkaisuun, ja pääomainstrumenttien alaskirjaukseen sovellettavien säännösten mukaisesti, jos kriisinratkaisutoimien ei ole vielä ryhdytty. Ehdotetussa direktiivissä säädetään, että likvidaatiota olisi harkittava aina ennen kuin tehdään päätös laitoksen toiminnan jatkamisesta⁽²³⁾.

Muutos 14

32 artiklan 10 kohta ja 32 artiklan 10 a kohta (uusi)

<p>”10. Direktiiveissä 2006/48/EY ja 2004/39/EY säädettyjen palvelujen tarjoamista toisessa jäsenvaltiossa koskevan oikeuden ja toiseen jäsenvaltioon sijoittautumista koskevan oikeuden käyttämiseksi ostajan katsotaan jatkavan kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen toimintaa ja se voi käyttää edelleen mitä tahansa kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen käyttämää oikeutta siirrettyjen varojen, oikeuksien tai velkojen suhteen, mukaan luettuina maksu- ja selvitysjärjestelmien jäsenyyteen ja järjestelmiin pääsyyn.”</p>	<p>”10. Direktiiveissä 2006/48/EY ja 2004/39/EY säädettyjen palvelujen tarjoamista toisessa jäsenvaltiossa koskevan oikeuden ja toiseen jäsenvaltioon sijoittautumista koskevan oikeuden käyttämiseksi ostajan katsotaan jatkavan kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen toimintaa ja se voi käyttää edelleen mitä tahansa kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen käyttämää oikeutta siirrettyjen varojen, oikeuksien tai velkojen suhteen., mukaan luettuina</p> <p>10 a. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että 1 kohdassa tarkoitettu ostaja voi käyttää edelleen kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen oikeuksia maksu- ja selvitysjärjestelmien jäsenyyteen ja järjestelmiin pääsyyn edellyttäen, että se täyttää perusteet, jotka on säädetty tällaisiin järjestelmiin osallistumiselle.</p>
---	---

Perustelu

Ehdotetulla muutoksella pyritään varmistamaan, että maksujärjestelmien ja arvopapereiden selvitys- ja toimitusjärjestelmien ylläpitäjillä säilyy oikeus arvioida järjestelmiensä osallistujat järjestelmien osallistumisperusteiden perusteella. EKP myöntää, että ostajalle siirretyn liiketoiminnan jatkaminen on tärkeää, mutta painottaa, että tämä intressi on saatettava sopusointuun maksujärjestelmien ja arvopapereiden selvitys- ja toimitusjärjestelmien moitteettoman toiminnan sekä rahoitusvakauden intressin kanssa. Direktiivin 98/26/EY⁽²⁴⁾ 2 artiklan a alakohdassa määritellyn järjestelmän ylläpitäjän olisi etenkin voitava evätä järjestelmään pääsy ostajalta, joka ei ole 2 artiklan b alakohdassa tarkoitettu laitos. Ks. myös muutos 15

Muutos 15

34 artiklan 8 kohta ja 34 artiklan 8 a kohta (uusi)

<p>”8. Direktiiveissä 2006/48/EY ja 2004/39/EY säädettyjen palvelujen tarjoamista toisessa jäsenvaltiossa koskevan oikeuden ja toiseen jäsenvaltioon sijoittautumista koskevan oikeuden käyttämiseksi omaisuudenhoitoyhtiön katsotaan</p>	<p>”8. Direktiiveissä 2006/48/EY ja 2004/39/EY säädettyjen palvelujen tarjoamista toisessa jäsenvaltiossa koskevan oikeuden ja toiseen jäsenvaltioon sijoittautumista koskevan oikeuden käyttämiseksi omaisuudenhoitoyhtiön katsotaan</p>
---	---

Komission ehdottama teksti	EKP:n ehdottamat muutokset ⁽¹⁾
<p>jatkavan kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen toimintaa ja se voi käyttää edelleen mitä tahansa kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen käyttämää oikeutta siirrettyjen varojen, oikeuksien tai velkojen suhteen, mukaan luettuina oikeudet maksu- ja selvitysjärjestelmien jäsenyyteen ja järjestelmiin pääsyyn.”</p>	<p>jatkavan kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen toimintaa ja se voi käyttää edelleen mitä tahansa kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen käyttämää oikeutta siirrettyjen varojen, oikeuksien tai velkojen suhteen., mukaan luettuina</p> <p>8 a. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että omaisuudenhoitoyhtiö voi käyttää edelleen kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen oikeuksia maksu- ja selvitysjärjestelmien jäsenyyteen ja järjestelmiin pääsyyn edellyttäen, että se täyttää perusteet, jotka on säädetty tällaisiin järjestelmiin osallistumiselle.”</p>

Perustelu

Ks. ehdotetun muutoksen 14 perustelu.

Muutos 16

36 artiklan 2 kohta

<p>”Varojen erottelun soveltamiseksi on erillisen varainhoitoyhtiön oltava oikeushenkilö, joka on kokonaan yhden tai useamman viranomaisen, joka voi olla myös kriisinratkaisuviranomainen, omistuksessa.”</p>	<p>”Varojen erottelun soveltamiseksi on erillisen varainhoitoyhtiön oltava oikeushenkilö, joka on kokonaan yhden tai useamman viranomaisen, joka voi olla myös kriisinratkaisuviranomainen, omistuksessa. Erillinen varainhoitoyhtiö ei saa olla laitos, joka on saanut toimiluvan direktiivin 2006/48/EY tai direktiivin 2004/39/EY mukaisesti.”</p>
--	--

Perustelu

Ehdotetulla muutoksella pyritään selvittämään erillisten varainhoitoyhtiöiden ja omaisuudenhoitoyhtiöiden välistä eroa.

Muutos 17

38 artiklan 2 kohta

<p>”Kriisinratkaisuviranomaiset eivät saa käyttää alaskirjausta ja muuntamista koskevia valtuuksia seuraaviin velkoihin:</p> <p>[...]</p> <p>e) velat, joiden edunsaajana on jokin seuraavista:</p> <p>[...]</p> <p>iii) vero- ja sosiaaliturvaviranomainen, edellyttäen että kyseiset velat ovat etuoikeutettuja sovellettavan maksukyvyttömyyslainsäädännön nojalla.</p> <p>Tämän kohdan a ja b alakohta ei estä kriisinratkaisuviranomaisia soveltamasta näitä valtuuksia tilanteen mukaan sellaisen velan, jonka vakuudeksi on annettu pantti tai kiinnitys, tai muun vakuudellisen velan siihen osaan, jota vakuutena käytettyjen varojen, pantin tai kiinnityksen taikka muun vakuuden arvo ei riitä kattamaan. Jäsenvaltiot voivat rajata neuvoston direktiivin 85/611/ETY 22 artiklan 4 kohdassa määritellyt katetut joukkovelkakirjalainat tämän säännöksen soveltamisalan ulkopuolelle.</p> <p>[...]</p>	<p>”Kriisinratkaisuviranomaiset eivät saa käyttää alaskirjausta ja muuntamista koskevia valtuuksia seuraaviin velkoihin:</p> <p>[...]</p> <p>e) velat, joiden edunsaajana on jokin seuraavista:</p> <p>[...]</p> <p>iii) vero- ja sosiaaliturvaviranomainen, edellyttäen että kyseiset velat ovat etuoikeutettuja sovellettavan maksukyvyttömyyslainsäädännön nojalla;</p> <p>Tämän kohdan a ja b alakohta ei estä kriisinratkaisuviranomaisia soveltamasta näitä valtuuksia tilanteen mukaan sellaisen velan, jonka vakuudeksi on annettu pantti tai kiinnitys, tai muun vakuudellisen velan siihen osaan, jota vakuutena käytettyjen varojen, pantin tai kiinnityksen taikka muun vakuuden arvo ei riitä kattamaan. Jäsenvaltiot voivat rajata neuvoston direktiivin 85/611/ETY 22 artiklan 4 kohdassa määritellyt katetut joukkovelkakirjalainat tämän säännöksen soveltamisalan ulkopuolelle. Tätä valtuutta ei sovelleta vakuudellisiin velkoihin EKP:n jäseninä oleville keskuspankeille.</p> <p>[...]</p>
--	---

Komission ehdottama teksti	EKP:n ehdottamat muutokset (1)
----------------------------	--------------------------------

Perustelu

Ehdotetulla muutoksella pyritään varmistamaan, että kaikki velat EKPJ:n jäsenille jätetään nimenomaisesti velkakirjojen arvon alaskirjauksen soveltamisen ulkopuolelle. Velkakirjojen arvon alaskirjausta ei pidä soveltaa EKPJ:n jäseniin, koska ne ovat julkisia elimiä, joiden perustehtävät edellyttävät, että niillä on laitoksiin liittyviä vastuita.

Muutos 18

39 artiklan 6 kohta

"Kriisinratkaisuviranomaisten on ilmoitettava EPV:lle vähimmäismäärästä, jonka ne ovat määrittäneet kullekin laitokselle lainkäyttöalueellaan. EPV raportoi komissiolle 1 kohdassa tarkoitettua vaatimuksen täytäntöönpanosta viimeistään 1 päivänä tammikuuta 2018. EPV raportoi komissiolle erityisesti siitä, onko vaatimuksen täytäntöönpanossa eroja kansallisella tasolla."

"Kriisinratkaisuviranomaisten on ilmoitettava EPV:lle vähimmäismäärästä, jonka ne ovat määrittäneet kullekin laitokselle lainkäyttöalueellaan. EPV **arvioi laitoksiin kohdistuvan vaikutuksen ja** raportoi komissiolle 1 kohdassa tarkoitettua vaatimuksen täytäntöönpanosta viimeistään 1 päivänä tammikuuta 2018. EPV raportoi komissiolle erityisesti siitä, onko vaatimuksen täytäntöönpanossa eroja kansallisella tasolla."

Perustelu

EKP suosittaa, että raportoidessaan komissiolle, miten laitoksille asetettu vaatimus omien varojen ja hyväksyttävien velkojen kokonaismäärästä, joka ilmaistaan prosentteina laitoksen kaikista veloista, on pantu täytäntöön, EPV toimittaa komissiolle arvion tämän vaatimuksen vaikutuksesta laitoksiin.

Muutos 19

61 artiklan 2 kohta

"Edellä olevan 1 kohdan nojalla tehtävää keskeyttämistä ei sovelleta direktiivissä 94/19/EY tarkoitettuihin suojakelpoisiin talletuksiin."

"Edellä olevan 1 kohdan nojalla tehtävää keskeyttämistä ei sovelleta

- a) direktiivissä 94/19/EY tarkoitettuihin suojakelpoisiin talletuksiin;
- b) **direktiivissä 97/9/EY tarkoitettuihin korvauskelpoisiin saataviin;**
- c) **direktiivin 98/26/EY 2 artiklan i alakohdassa määriteltyihin siirtomääräyksiin, jotka ovat tulleet järjestelmään direktiivin 98/26/EY 3 artiklan mukaisesti;**
- d) **direktiivin 98/26/EY 2 artiklan m alakohdassa määriteltyyn vakuuteen."**

Perustelu

EKP kannattaa ehdotusta siitä, että kriisinratkaisuviranomaisilla on valtuus keskeyttää tietyt veloitteet (25). EKP kannattaa myös sitä, että tällaisia valtuuksia ei käytetä suojakelpoisiin talletuksiin. Se ehdottaa, että kyseisiä valtuuksia ei käytettäisi myöskään direktiivissä 97/9/EY tarkoitettua sijoittajien korvausjärjestelmän nojalla korvauskelpoisiin saataviin. EKP huomauttaa vielä, että direktiivi 98/26/EY turvaa selvityksen lopullisuuden maksujärjestelmissä ja arvopaperien selvitysjärjestelmissä sekä vakuuden täytäntöönpanokelpoisuuden, mukaan luettuina kaikki välineet, jotka osallistuja antaa muille maksujärjestelmiin ja arvopaperien selvitysjärjestelmiin osallistujille oikeuksien ja veloitteiden turvaamiseksi kyseiseen järjestelmään osallistumisen yhteydessä järjestelmäriskin pienentämiseksi (26). EKP huomauttaa tässä yhteydessä, että kyseinen turva koskee keskusvastapuolia, koska ne on direktiivin 98/26/EY nojalla ilmoitettava järjestelmänä (27). Direktiivi 98/26/EY koskee lisäksi jäsenvaltioiden keskuspankkien toimenpiteiden yhteydessä annettua vakuutta niiden hoitaessa keskuspankkitoimintoja, rahapoliittiset toimenpiteet mukaan luettuina (28). Ehdotetulla muutoksella pyritään varmistamaan, että direktiiviä 98/26/EY sovelletaan edelleen. Ks. myös ehdotettu muutos 20.

Muutos 20

62 artiklan 2 kohta

"Kriisinratkaisuviranomaiset eivät saa käyttää 1 kohdassa tarkoitettuja valtuuksia keskusvastapuolen

"Kriisinratkaisuviranomaiset eivät saa käyttää 1 kohdassa tarkoitettuja valtuuksia ~~keskusvastapuolen~~

Komission ehdottama teksti	EKP:n ehdottamat muutokset ⁽¹⁾
vakuusoikeuksiin, jotka koskevat kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen marginaalina tai vakuutena asettamia varoja.”	vakuusoikeuksiin, jotka koskevat kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen marginaalina tai vakuutena asettamia varoja direktiivin 98/26/EY 2 artiklan m alakohdassa määritelyyn vakuuteen. ”

Perustelu

Ks. ehdotetun muutoksen 19 perustelu.

Muutos 21

66 artiklan 3 kohdan c alakohta

”Arvostuksessa on noudatettava 30 artiklan 1–5 kohdassa vahvistettuja sääntöjä ja menetelmiä sekä	”Arvostuksessa on noudatettava 30 artiklan 1–5 kohdassa vahvistettuja sääntöjä ja menetelmiä sekä
a) oletettava, että laitos, jonka suhteen osittainen siirto, alaskirjaus ja muuntaminen on tehty, olisi asetettu tavanomaiseen maksukyvyttömyysmenettelyyn välittömästi siirron, alaskirjauksen tai muuntamisen jälkeen;	a) oletettava, että laitos, jonka suhteen osittainen siirto, alaskirjaus ja muuntaminen on tehty, olisi asetettu tavanomaiseen maksukyvyttömyysmenettelyyn välittömästi siirron, alaskirjauksen tai muuntamisen jälkeen;
b) oletettava, ettei oikeuksien, varojen tai velkojen osittaista siirtoa tai siirtoja taikka alaskirjausta tai muuntamista ole suoritettu;	b) oletettava, ettei oikeuksien, varojen tai velkojen osittaista siirtoa tai siirtoja taikka alaskirjausta tai muuntamista ole suoritettu;
c) jätettävä huomiotta laitokselle mahdollisesti myönnetty poikkeuksellinen julkinen tuki.”	c) jätettävä huomiotta laitokselle mahdollisesti myönnetty tai odotettavissa oleva poikkeuksellinen julkinen tuki ja keskuspankin antama kriisitilanteen maksuvalmiusapu. ”

Perustelu

Ks. ehdotetun muutoksen 12 perustelu.

Muutos 22

72 artikla

”Osittaiset siirrot: kauppa- ja selvitysjärjestelmien suoja	”Osittaiset siirrot: kauppa- ja selvitysjärjestelmien suoja
1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että siirtäminen, peruuttaminen tai muuttaminen ei vaikuta direktiivin 98/26/EY soveltamisalaan kuuluvien järjestelmien toimintaan ja sääntöihin, jos kriisinratkaisuviranomainen	1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että siirtäminen, peruuttaminen tai muuttaminen kriisinratkaisuvälineen käyttäminen ei vaikuta direktiivin 98/26/EY soveltamisalaan kuuluvien järjestelmien toimintaan ja sääntöihin, jos kriisinratkaisuviranomainen
a) siirtää laitoksen omaisuuden, oikeudet tai velat osittain mutta ei kokonaan toiselle yksikölle;	a) siirtää laitoksen omaisuuden, oikeudet tai velat osittain mutta ei kokonaan toiselle yksikölle;
b) käyttää 57 artiklassa tarkoitettuja valtuuksia peruuttaakseen tai muuttaakseen sellaisen sopimuksen ehtoja, jonka osapuoli kriisinratkaisun kohteena oleva laitos on, tai korvataakseen osapuolen vastaanottajalla.	b) käyttää 57 artiklassa tarkoitettuja valtuuksia peruuttaakseen tai muuttaakseen sellaisen sopimuksen ehtoja, jonka osapuoli kriisinratkaisun kohteena oleva laitos on, tai korvataakseen osapuolen vastaanottajalla.
2. Kyseinen siirto, peruutus ja muutos ei varsinkaan saa johtaa siirtomääräyksen peruuttamiseen direktiivin 98/26/EY 5 artiklan vastaisesti eikä muuttaa tai kumota	2. Kyseinen Siirto , peruutus ja muutos ei varsinkaan saa johtaa siirtomääräyksen peruuttamiseen direktiivin 98/26/EY 5 artiklan vastaisesti eikä muuttaa tai kumota

Komission ehdottama teksti	EKP:n ehdottamat muutokset (1)
direktiivin 98/26/EY 3 ja 5 artiklassa edellytettyä siirtomääräysten ja nettoutuksen täytäntöönpanokelpoisuutta, direktiivin 98/26/EY 4 artiklan mukaista varojen, arvopaperien tai luottojärjestelyjen käyttöä eikä direktiivin 98/26/EY 9 artiklan mukaista vakuuksien suojaa.”	direktiivin 98/26/EY 3 ja 5 artiklassa edellytettyä siirtomääräysten ja nettoutuksen täytäntöönpanokelpoisuutta, direktiivin 98/26/EY 4 artiklan mukaista varojen, arvopaperien tai luottojärjestelyjen käyttöä eikä direktiivin 98/26/EY 9 artiklan mukaista vakuuksien suojaa.”

Perustelu

Järjestelmäriskin pienentäminen edellyttää erityisesti selvityksen lopullisuutta ja vakuuden täytäntöönpanokelpoisuutta. Direktiiviä 98/26/EY on siis kohdeltava erityislakina (*lex specialis*), johon ehdotettu direktiivi ei vaikuta.

Muutos 23

74 artiklan 3 kohta

”Jos toimivaltainen viranomainen arvioi, että 27 artiklan 1 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitettujen edellytykset täyttyvät laitoksen suhteen, sen on ilmoitettava tämä arvio viivymättä seuraaville viranomaisille:	”Jos toimivaltainen viranomainen arvioi, että 27 artiklan 1 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitettujen edellytykset täyttyvät laitoksen suhteen, sen on ilmoitettava tämä arvio viivymättä seuraaville viranomaisille:
a) laitoksesta vastaava kriisinratkaisuviranomainen, jos se on muu kuin toimivaltainen viranomainen;	a) laitoksesta vastaavalle kriisinratkaisuviranomaiselle, jos se on muu kuin toimivaltainen viranomainen;
b) keskuspankki, jos se on muu kuin toimivaltainen viranomainen;	b) keskuspankeille, jos se on muu kuin toimivaltainen viranomainen;
c) tarvittaessa konsernitason kriisinratkaisuviranomainen;	c) tarvittaessa konsernitason kriisinratkaisuviranomaiselle;
d) toimivaltaiset ministeriöt;	d) toimivaltaisille ministeriöille;
e) konsolidointiryhmän valvoja, jos laitos kuuluu konsolidoidun valvonnan piiriin direktiivin 2006/48/EY V osaston 4 luvun 1 jakson perusteella.”	e) konsolidointiryhmän valvojalles, jos laitos kuuluu konsolidoidun valvonnan piiriin direktiivin 2006/48/EY V osaston 4 luvun 1 jakson perusteella;
	f) jos laitos on direktiivin 98/26/EY 2 artiklan b alakohdassa määritelty laitos, komissiolle, EKP:lle, Euroopan arvopaperimarkkinaviranomaiselle, Euroopan vakuutus- ja lisäläkeviranomaiselle, Euroopan pankkiviranomaiselle ja niiden järjestelmien ylläpitäjille, joihin se osallistuu;
	g) jos laitos katsotaan järjestelmän kannalta tärkeäksi, EJRK:lle ja makrovakausviranomaisille.”

Perustelu

Kokemukset, joita kriisin aikana on saatu finanssijärjestelmän toiminnasta, ovat osoittaneet muun muassa puutteita direktiivin 98/26/EY 2 artiklan a alakohdassa määriteltyjä järjestelmiä koskeissa ilmoitusmenettelyissä (29). Ehdotetulla muutoksella pyritään varmistamaan, että EKP:lle, Euroopan valvontavirastoille, komissiolle ja tarvittaessa EJRK:ille ja makrovakausviranomaisille, jotka ovat direktiivissä 98/26/EY tarkoitettuja asiaankuuluvia sidosryhmiä, ilmoitetaan ehdotetun direktiivin 27 artiklan 1 kohdan a ja b alakohdassa säädettyjen edellytysten täytymisestä. Tällainen ilmoitus voi toimia ennakkovaroituksena siitä, että tietyn järjestelmän osallistujan osalta aloitetaan ehkä maksukyvyttömyysmenettely. Keskuspankit ovat vastuussa makrotason vakauudesta ja rahoitusvakauudesta; niillä on myös asiantuntemusta finanssimarkkinoista. Näin ollen niiden olisi osallistuttava kriisinratkaisuprosessiin auttamalla saavuttamaan kriisinratkaisun tavoitteet ja minimoimalla samalla riskit siitä, että kriisinratkaisulla on tahattomia haittavaikutuksia keskuspankkitehtävien suorittamiseen ja maksu- ja selvitysjärjestelmien toimintaan. Keskuspankeilla voi olla merkittävä rooli elvytys- ja kriisinratkaisusuunnitelmien arvioinnissa sekä niiden tekijöiden arvioinnissa, jotka johtavat kriisinratkaisuvaltuuksien käyttöön. Keskuspankit voivat olla mukana myös arvioimassa kriisinratkaisuviranomaisen potentiaalisia toimia, koska yksi kriisinratkaisun tärkeimmistä tavoitteista on järjestelmähäiriöiden välttäminen (30). EKP:n mielestä jäsenvaltioiden onkin varmistettava, että toimivaltainen viranomainen ja kriisinratkaisuviranomainen vaihtavat riittävästi tietoja keskuspankin kanssa silloin, kun tämä ei ole itse kriisinratkaisuviranomainen. Tämä artikla on siis askel oikeaan suuntaan, mutta vielä tarvitaan lisää tiedonvaihtoa ja yhteistyötä.

Muutos 24

76 artiklan 1 kohta

”1. Salassapitovelvollisuus sitoo seuraavia henkilöitä:	”1. Salassapitovelvollisuus sitoo seuraavia henkilöitä:
---	---

Komission ehdottama teksti	EKP:n ehdottamat muutokset ⁽¹⁾
a) kriisintarkastusviranomaiset;	a) kriisintarkastusviranomaiset;
b) toimivaltaiset viranomaiset ja EPV;	b) toimivaltaiset viranomaiset ja EPV;
c) toimivaltaiset ministeriöt;	c) toimivaltaiset ministeriöt;
d) edellä olevissa a ja b alakohdassa tarkoitettujen viranomaisten nykyiset ja aiemmat työntekijät;	d) edellä olevissa a ja b alakohdassa tarkoitettujen viranomaisten nykyiset ja aiemmat työntekijät;
e) edellä olevan 24 artiklan mukaisesti nimitetyt erityisjohtajat;	e) edellä olevan 24 artiklan mukaisesti nimitetyt erityisjohtajat;
f) mahdolliset ostajat, joihin toimivaltaiset viranomaiset ovat ottaneet yhteyttä, tai kriisintarkastusviranomaisten etsimät mahdolliset ostajat riippumatta siitä, tapahtuiko yhteydenotto tai etsinnät osana liiketoiminnan myynnin valmistelua ja johtiko hankinta ostoon;	f) mahdolliset ostajat, joihin toimivaltaiset viranomaiset ovat ottaneet yhteyttä, tai kriisintarkastusviranomaisten etsimät mahdolliset ostajat riippumatta siitä, tapahtuiko yhteydenotto tai etsinnät osana liiketoiminnan myynnin valmistelua ja johtiko hankinta ostoon;
g) tilintarkastajat, kirjanpitäjät, oikeudelliset ja muut ammatilliset neuvonantajat, arvioijat sekä muut asiantuntijat, jotka kriisintarkastusviranomaiset tai f alakohdassa tarkoitettujen mahdollisten ostajien ovat ottaneet palvelukseensa;	g) tilintarkastajat, kirjanpitäjät, oikeudelliset ja muut ammatilliset neuvonantajat, arvioijat sekä muut asiantuntijat, jotka kriisintarkastusviranomaiset tai f alakohdassa tarkoitettujen mahdollisten ostajien ovat ottaneet palvelukseensa;
h) elimet, jotka hallinnoivat talletussuojajärjestelmiä;	h) elimet, jotka hallinnoivat talletussuojajärjestelmiä;
i) keskuspankit ja muut kriisintarkastusprosessiin osallistuvat viranomaiset;	i) keskuspankit ja muut kriisintarkastusprosessiin osallistuvat viranomaiset;
j) muut henkilöt, jotka tarjoavat tai ovat tarjonneet palveluja kriisintarkastusviranomaisille.”	j) kriisintarkastusviranomaisen nimittämä omaisuuden hoito-yhtiön, erillisen varainhoito-yhtiön tai muun kriisintarkastusvälineen johto;
	k) muut henkilöt, jotka tarjoavat tai ovat tarjonneet palveluja kriisintarkastusviranomaisille.”

Perustelu

EKP katsoo, että kriisintarkastusvälinettä käyttämällä perustettujen mahdollisten kriisintarkastusyksiköiden johtoon olisi sovellettava myös samaa salassapitovelvollisuutta. Johto määritellään 2 artiklan 24 alakohdassa.

Muutos 25

80 artiklan 8 kohta

”Konsernitason kriisintarkastusviranomaiset eivät saa perustaa kriisintarkastuskollegioita, jos muut konsernit tai kollegiot jo suorittavat tässä artiklassa mainittuja toimintoja ja tehtäviä ja noudattavat kaikkia tässä jaksossa vahvistettuja edellytyksiä ja menettelyjä. Tällöin kaikki tämän direktiivin viittaukset kriisintarkastuskollegioihin katsotaan myös viittauksiksi kyseisiin muihin konserneihin tai kollegioihin.”

”Konsernitason kriisintarkastusviranomaiset ~~eivät saa tar-~~**vitse** perustaa kriisintarkastuskollegioita, jos muut konsernit tai kollegiot jo suorittavat tässä artiklassa mainittuja toimintoja ja tehtäviä ja noudattavat kaikkia tässä jaksossa vahvistettuja edellytyksiä ja menettelyjä. Tällöin kaikki tämän direktiivin viittaukset kriisintarkastuskollegioihin katsotaan myös viittauksiksi kyseisiin muihin konserneihin tai kollegioihin.”

Komission ehdottama teksti	EKP:n ehdottamat muutokset (1)
----------------------------	--------------------------------

Perustelu

Ehdotetulla muutoksella pyritään selventämään, että konsermitason kriisinratkaisuviranomaisten ei tarvitse perustaa kriisinratkaisukollegioita.

Muutos 26

86 artiklan 1 kohta

<p>"EPV kieltäytyy kansallisia kriisinratkaisuviranomaisia kuuluttamaan tunnustamasta 85 artiklan 2 kohdan nojalla kolmannen maan kriisinratkaisumenettelyjä, jos se katsoo,</p> <p>a) että kolmannen maan kriisinratkaisumenettelyillä olisi kielteinen vaikutus rahoitusvakauteen jäsenvaltiossa, jossa kriisinratkaisuviranomainen sijaitsee, tai katsoo, että menettelyillä voi olla kielteinen vaikutus rahoitusvakauteen jossain muussa jäsenvaltiossa;</p> <p>b) että kotimaan siviiliikkeeseen kohdistuva 87 artiklassa tarkoitettu itsenäinen kriisinratkaisutoimi on tarpeen yhden tai useamman kriisinratkaisutavoitteen saavuttamiseksi;</p> <p>c) että velkojat, erityisesti tallettajat, jotka sijaitsevat jäsenvaltiossa tai joiden saamiset ovat jäsenvaltiossa, eivät saisi kolmannen maan velkoihin nähden tasapuolista kohtelua kolmannen maan kriisinratkaisumenettelyissä."</p>	<p>"EPV kieltäytyy kansallisia kriisinratkaisuviranomaisia kuuluttamaan tunnustamasta 85 artiklan 2 kohdan nojalla kolmannen maan kriisinratkaisumenettelyjä, jos se katsoo,</p> <p>a) että kolmannen maan kriisinratkaisumenettelyillä olisi kielteinen vaikutus rahoitusvakauteen jäsenvaltiossa, jossa kriisinratkaisuviranomainen sijaitsee, tai katsoo, että menettelyillä voi olla kielteinen vaikutus rahoitusvakauteen jossain muussa jäsenvaltiossa;</p> <p>b) että kotimaan siviiliikkeeseen kohdistuva 87 artiklassa tarkoitettu itsenäinen kriisinratkaisutoimi on tarpeen yhden tai useamman kriisinratkaisutavoitteen saavuttamiseksi.</p> <p>EPV voi asianomaisia kansallisia kriisinratkaisuviranomaisia kuuluttamaan kieltäytyä tunnustamasta 85 artiklan 2 kohdan nojalla kolmannen maan kriisinratkaisumenettelyjä, jos se katsoo; (e) että velkojat, erityisesti tallettajat, jotka sijaitsevat jäsenvaltiossa tai joiden saamiset ovat jäsenvaltiossa, eivät saisi kolmannen maan velkoihin nähden tasapuolista kohtelua kolmannen maan kriisinratkaisumenettelyissä."</p>
---	--

Perustelu

EKP myöntää, että kolmannen maan kriisinratkaisumenettely ei saisi vaikuttaa haitallisesti jäsenvaltion rahoitusvakauteen tai kriisinratkaisutavoitteisiin, ja se ehdottaa, että EPV voi kieltää kolmannen maan kriisinratkaisumenettelyn, jos siinä ei kohdella velkojia tasapuolisesti.

Muutos 27

96 artikla

<p>"Jäsenvaltioiden on varmistettava, että niiden lainkäyttövaltaan kuuluvissa rahoitusjärjestelyissä voidaan tehdä lainasopimuksia tai sopia muista tukimuodoista finanssilaitosten, keskuspankin tai muiden kolmansien osapuolten kanssa, jos 94 artiklan nojalla perityt määrät eivät riitä rahoitusjärjestelmien käytön tappioiden, kustannusten tai muiden menojen kattamiseen ja 95 artiklassa tarkoitettujen ylimääräiset rahoitusosuudet eivät ole välittömästi käytettävissä."</p>	<p>"Jäsenvaltioiden on varmistettava, että niiden lainkäyttövaltaan kuuluvissa rahoitusjärjestelyissä voidaan tehdä lainasopimuksia tai sopia muista tukimuodoista finanssilaitosten, keskuspankin tai muiden kolmansien osapuolten kanssa, jos 94 artiklan nojalla perityt määrät eivät riitä rahoitusjärjestelmien käytön tappioiden, kustannusten tai muiden menojen kattamiseen ja 95 artiklassa tarkoitettujen ylimääräiset rahoitusosuudet eivät ole välittömästi käytettävissä."</p>
---	--

Perustelu

Ehdotetulla muutoksella pyritään selventämään, että rahoitusjärjestelyt eivät saisi olla riippuvaisia lainasopimuksista tai muista sovitusta EKP:n tukimuodoista (31). Perussopimuksessa määrätty keskuspankkirahoituskielto asettaa oikeudellisia rajoitteita luottolaitosten tukemiselle keskuspankkien toteuttamalla maksuvalmiuden tukitoimenpiteillä. Keskuspankit päättävät lisäksi itsenäisesti ja täysin oman harkintansa mukaan keskuspankkilikviditeetin, kuten kriisitilanteen maksuvalmiusavun antamisesta vakavaraisille luottolaitoksille keskuspankkirahoituskiellon asettamisessa rajoissa (32).

Komission ehdottama teksti	EKP:n ehdottamat muutokset ⁽¹⁾
Muutos 28	
98 artiklan 3 kohta	
<p>”Edellä olevassa 2 kohdassa tarkoitettuihin rahoitusmuotoihin voivat kuulua:</p> <p>a) konserniin kuuluvien laitosten kansallisilta rahoitusjärjestelyiltä saatavat rahoitusosuudet;</p> <p>b) finanssilaitoksilta tai keskuspankilta lainoina tai muussa muodossa saatava tuki.”</p>	<p>”Edellä olevassa 2 kohdassa tarkoitettuihin rahoitusmuotoihin voivat kuulua:</p> <p>a) konserniin kuuluvien laitosten kansallisilta rahoitusjärjestelyiltä saatavat rahoitusosuudet;</p> <p>b) finanssilaitoksilta tai keskuspankilta lainoina tai muussa muodossa saatava tuki.”</p>

Perustelu

Ks. ehdotetun muutoksen 27 perustelu.

Muutos 29	
98 artiklan 5 kohta	
<p>”Tämän artiklan soveltamiseksi jäsenvaltioiden on varmistettava, että konsernin rahoitusjärjestelyt voivat 96 artiklassa tarkoitetuissa olosuhteissa tehdä lainasopimuksia tai sopia muista tukimuodoista finanssilaitosten, keskuspankin tai muiden kolmansien osapuolten kanssa kokonaismäärälle, joka tarvitaan konsernin kriisinratkaisun rahoittamiseksi tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen rahoitussuunnitelman mukaisesti.”</p>	<p>”Tämän artiklan soveltamiseksi jäsenvaltioiden on varmistettava, että konsernin rahoitusjärjestelyt voivat 96 artiklassa tarkoitetuissa olosuhteissa tehdä lainasopimuksia tai sopia muista tukimuodoista finanssilaitosten, keskuspankin tai muiden kolmansien osapuolten kanssa kokonaismäärälle, joka tarvitaan konsernin kriisinratkaisun rahoittamiseksi tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen rahoitussuunnitelman mukaisesti.”</p>

Perustelu

Ks. ehdotetun muutoksen 27 perustelu.

Muutos 30	
99 artikla	
<p>”1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että jos kriisinratkaisuviranomaiset toteuttavat kriisinratkaisutoimen ja jos siten taataan, että tallettajien talletukset ovat edelleen heidän käytettävissään, laitokseen liittyvä talletussuojajärjestelmä vastaa enimmillään suojattujen talletusten määrään saakka niiden tappioiden määrää, jotka olisivat koituneet sen kannettaviksi, jos laitos olisi likvidoitu tavanomaisessa maksukyvyttömyysmenetelyssä.</p> <p>2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tavanomaisiin maksukyvyttömyysmenettelyihin sovellettavassa kansallisessa lainsäädännössä talletussuojajärjestelmät sijoitetaan samaan luokkaan kuin vakuudettomat ei-etuoikeutetut saatavat.</p>	<p>”1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että jos kriisinratkaisuviranomaiset toteuttavat luottolaitoksen osalta kriisinratkaisutoimen, ja jos siten taataan, että tallettajien talletukset ovat edelleen heidän käytettävissään, laitokseen liittyvä talletussuojajärjestelmä vastaa osallistuu kriisinratkaisutoimen rahoitukseen ja että toimella taataan että tallettajien talletukset ovat edelleen heidän käytettävissään. Talletussuojajärjestelmä vastaa enimmillään suojattujen talletusten määrään saakka niiden tappioiden määrää, jotka olisivat koituneet sen kannettaviksi, jos laitos olisi likvidoitu tavanomaisessa maksukyvyttömyysmenetelyssä, mutta sitä ei pyydetä maksamaan tätä enempää.</p> <p>2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tavanomaisiin maksukyvyttömyysmenettelyihin sovellettavassa kansallisessa lainsäädännössä talletussuojajärjestelmät sijoitetaan samaan luokkaan kuin vakuudettomat ei-etuoikeutetut saatavat.</p>

Komission ehdottama teksti	EKP:n ehdottamat muutokset (1)
3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että sen määrän määrittäminen, josta talletussuojajärjestelmä vastaa tämän artiklan 1 kohdan mukaisesti, täyttää 30 artiklan 2 kohdan edellytykset.	3.2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että sen määrän määrittäminen, josta talletussuojajärjestelmä vastaa tämän artiklan 1 kohdan mukaisesti, täyttää 30 artiklan 2 kohdan edellytykset.
4. Talletussuojajärjestelmästä 1 kohdan soveltamiseksi suoritettava osuus on maksettava käteisenä.	4.3. Talletussuojajärjestelmästä 1 kohdan soveltamiseksi suoritettava osuus on maksettava käteisenä.
[...]	[...]

Perustelu

Ehdotetulla muutoksella pyritään selventämään oikeusperustaa, jonka nojalla talletussuojajärjestelmä ottaa vastuulleen tappionsa määrän, jos laitos on likvidoitu sen sijaan, että se olisi asetettu kriisiratkaisuun. Lisäksi direktiivin 94/19/EY mukaan ainoastaan luottolaitokset voivat liittyä talletussuojajärjestelmään.

Ehdotus 99 artiklan 2 kohdan poistamisesta liittyy ehdotukseen laatia tallettajan etuoikeusasemaa koskeva sääntö. Ks. myös ehdotettu muutos 11.

- (1) Lihavointi tekstissä osoittaa EKP:n lisättäväksi ehdottaman uuden tekstin. Tekstissä oleva yliviivaus osoittaa EKP:n poistettavaksi ehdottaman tekstin.
- (2) EKP myöntää päivänvälisistä luottoa Euroopan talousalueelle sijoittautuneille luottolaitoksille ja sijoituspalveluyrityksille sekä rajoitetussa määrin myös muille hyväksyttävälle yhteisöille. Ks. erityisesti Euroopan laajuudesta automatisoidusta reaaliaikaisesta bruttomaksujärjestelmästä (TARGET2) 26 päivänä huhtikuuta 2007 annettujen suuntaviivojen EKP/2007/2 liite III (EUVL L 237, 8.9.2007, s. 1). EKP myöntää likviditeettiä lisäksi rahapolitiikan yhteydessä. Ks. eurojärjestelmän rahapolitiikan välineistä ja menettelyistä 20 päivänä syyskuuta 2011 annettujen suuntaviivojen EKP/2011/14 liitteen I luvut 3 ja 4 (EUVL L 331, 14.12.2011, s. 1).
- (3) Ks. EKP:n vuosikertomus 1999, s. 94 ja EKP:n selonteko rahoitusjärjestelmän vakaudesta (Financial Stability Review), joulukuuta 2006, s. 172.
- (4) Ks. EKP:n lähentymisraportti 2012, s. 29.
- (5) Ks. EKP:n kannanotto Euroopan komission järjestämässä julkisessa kuulemisessa pankkien elvytystä ja kriisiratkaisua koskevan mahdollisen EU:n kehysten teknisistä yksityiskohdista, toukokuuta 2011, s. 4 ja 5.
- (6) Ks. EKP:n lausunnon CON/2010/83 6.3 kohta ja lausunnon CON/2011/103 4 kohta.
- (7) Ks. ehdotetun direktiivin 3 artiklan 3 kohta.
- (8) Ks. EKP:n osalta perussopimuksen 127 artiklan 5 kohta ja Euroopan keskuspankkijärjestelmän ja Euroopan keskuspankin perussäännön 3.3 artikla.
- (9) Perussopimuksen 123 artikla. Ks. myös EKP:n lähentymisraportti 2012, s. 29.
- (10) Katso alaviite 9.
- (11) Ehdotetun direktiivin johdanto-osan 35 perustelukappale.
- (12) Ks. tältä osin myös komission tiedonanto – Rahoituslaitosten pääomapolin vahvistaminen tämänhetkessä finanssikriisissä: tuen rajaaminen välttämättömään vähimmäismäärään ja suojaimeet kilpailun kohtuuttoman vääristymisen estämiseksi (EUVL C 10, 15.1.2009, s. 2).
- (13) Talletussuojajärjestelmän etuoikeusasema velkojana on vahvistettu pankkien maksukyvyttömyyttä koskevan lain (*Darjaven vestnik* No 92, 27.9.2002) 94 §:n 1 momentissa.
- (14) Tallettajan etuoikeusasema velkojana on vahvistettu moottoriajoneuvojen käyttöön liittyvän vastuun varalta otettavaa vakuutusta koskevan neuvoston direktiivin 2005/14/EY, jälleenvakuutusta koskevan direktiivin 2005/68/EY ja muiden säännösten kansallisesta täytäntöönpanosta annetun lain 3746/2009 (FEK A 27, 16.2.2009) 4 §:n 16 momentissa. Talletussuojajärjestelmän asema vahvistetaan lain 13 a §:n 4 momentissa.
- (15) Luottolaitoksista 5. lokakuuta 1995 annettu laki (LV 163(446), 24.10.1995). Lain 192 §:n 1 momentilla otettiin käyttöön talletussuojan piiriin kuuluvien tallettajien etuoikeusasema 21. toukokuuta 1998.
- (16) Vuonna 1996 annettu laki CXII luottolaitoksista ja rahoitusalan yrityksistä (*Magyar Közlöny* 1996/109, 12.12.1996), ja erityisesti lain XV luku, joka koskee talletussuojajärjestelmän yksityiskohtia. Kaikkien (ei ainoastaan suojattujen) talletussaatavien etuoikeusasema vahvistetaan lain 183 §:n 1 momentissa.
- (17) Ks. luottolaitosten ja rahoitusalan yritysten oikeudellisesta kehuksesta 31. joulukuuta 1992 annetun asetuksen (Decreto-lei) N:o 298/92 konsolidoidun toisinnon (D.R. No 30, I, 10.2.2012) 166-A §.
- (18) Luottolaitosten saneeraus- ja konkurssimenettelyistä annetussa hallituksen asetuksessa N:o 10/2004, jota on sittemmin muutettu ja täydennetty, ja erityisesti asetuksen 38 §:ssä annetaan etuoikeus – konkurssimenettelyyn liittyvien kulujen maksamisen jälkeen – suojatuista talletuksista syntyville saataville, joihin luetaan kuuluviksi myös talletussuojan piiriin kuuluville tallettajille suoritetuista maksuista syntyvät talletussuojajärjestelmän saatavat (*Monitorul Oficial al României*, Part One, No 84, 30.1.2004).
- (19) Ks. EKP:n lausunto CON/2011/83.
- (20) Ks. EKP:n vuosikertomus 1999, s. 94 ja EKP:n selonteko rahoitusjärjestelmän vakaudesta (Financial Stability Review), joulukuuta 2006, s. 172.
- (21) Ks. ehdotetun direktiivin 31 artiklan 7 kohta.
- (22) Ks. ehdotetun direktiivin 26 ja 29 artikla.
- (23) Ks. ehdotetun direktiivin johdanto-osan 28 perustelukappale.
- (24) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 98/26/EY, annettu 19 päivänä toukokuuta 1998, selvityksen lopullisuudesta maksujärjestelmissä ja arvopapereiden selvitysjärjestelmissä (EYVL L 166, 11.6.1998, s. 45).
- (25) Ks. myös EKP:n kannanotto Euroopan komission järjestämässä julkisessa kuulemisessa pankkien elvytystä ja kriisiratkaisua koskevan mahdollisen EU:n kehysten teknisistä yksityiskohdista, toukokuuta 2011.
- (26) Katso alaviite 9.
- (27) Ks. OTC-johdannaisista, keskusvastapuolista ja kauppatietorekistereistä 4 päivänä heinäkuuta 2012 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 648/2012 17 artiklan 4 kohta (EUVL L 201, 27.7.2012, s. 1).

⁽²⁸⁾ Ks. direktiivin johdanto-osan 10 perustelukappale.

⁽²⁹⁾ Ks. "Report on the lessons learned from the financial crisis with regard to the functioning of European financial market infrastructures", EKP, toukokuu 2010.

⁽³⁰⁾ Ks. myös EKP:n kannanotto Euroopan komission järjestämässä julkisessa kuulemisessa pankkien elvytystä ja kriisiratkaisua koskevan mahdollisen EU:n kehyksen teknisistä yksityiskohdista, toukokuu 2011, s. 6, kohta 9.

⁽³¹⁾ Ks. lausunto CON/2011/103.

⁽³²⁾ Katso alaviite 9.
